

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1958

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλην Προστασίαν τῆς Α. Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 13ον

ΜΑΪΟΣ 1958

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ίστρια 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ—Κεραμεικοῦ 40—'Αθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50—'Ετησίαν συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως «'Ελληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, 'Αθήνας

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Μήνυμα Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γ. Ράμμου..... σελ.	1	Message on May 8th by the Minister of Education Mr. G. Ramos..... Page	1
Ὁ Ἀετός, σύμβολον βασιλικῆς ἰσχύος, Γ. Κόλιας..... »	2	The eagle, symbol of royal power by G. Kolias..... »	2
β) Πρίγκιψ Φρειδερίκος ντε Μερὸν..... »	3	b) Prince Fr. de Mérode (obituary)..... »	3
Ἀνοιξίς καρδιάς, Μ. Νικολαΐδης. β) Ἀξιέπαινοι πράξεις..... »	4	Spring in the hearts by M. Nicolaidēs, b) Praiseworthy deeds..... »	4
Τὸ Οὐράνιο Τόξο. Φ. Καραπιπέρης. β) Ἰ. Δεουδῆς..... »	6	The rainbow by F. Karapiperis, b) J. Deoudes (obituary)..... »	6
Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, Κ. Παπαπαναγιώτου..... »	7	St. John, the Apostle by K. Papapanagiotou..... »	7
Οἱ Ριζάρηδες, Ε. Φωτιάδης..... »	8	Rhizarides, (Greek benefactors) by E. Photiades..... »	8
Κανάριοι Νῆσοι, Ν. Δημητροκάλλη β) Χαραυγὴ (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου..... »	9	Canarian islands by N. Demetrocalis, b) Day-break (poem) by M. Stassinopoulos..... »	9
Ἰγνείνη θαλασσίων λουτρῶν, Κ. Γεωργούντζου. β) Πρώτες βοήθειες: Ξένα Σώματα στὸ μάτι..... »	10	Sea baths by K. Georgountzos, b) First Aid: Foreign bodies in the eye..... »	10
Ἀρεόπολις, Π. Καλονάρου..... »	11	Areopolis by P. Kalonaros..... »	11
Ἰγνείνεις Συμβουλές. Ὅταν ἰδρῶνετε. β) Νέα καὶ Περτέργα. γ) Ἡ εὐτυχία, ποίημα Γ. Δροσίνης..... »	12-13	Healthy advice: Perspiration. b) News and oddities, c) Happiness (poem) by G. Drossinis..... »	12-13
Στὴ χώρα τῶν Διαμαντιῶν, Β..... »	14	In the land of diamonds by B..... »	14
Φωτογραφίαι δράσεως..... »	15	Activity in pictures..... »	15
Ὁ Πεζοδρόμος τοῦ Μαραθῶνος, Γλ. Πρωτοπαπᾶ..... »	16	Foottraveller of Marathon by Gl. Protopapas..... »	16
Πρωτομαχία στὴ Γελαστή, Β. Οἰκονομίδης..... »	17	Mayday by G. Oeconomides..... »	17
Ἀθλητικὴ Ζωή, Στ. Ἀβλωνίτης..... »	18	Athletic life by St. Avlonitis..... »	18
Οἱ πάπιες τῆς Ρηνίδος, Ἐμμ. Ἀνάση..... »	19	Renio's ducks by Em. Anassis..... »	19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	20-21	G. J. R. C. Movement..... »	20-21
Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν ξένων Ἐρυθροσταυριτῶν..... »	22-24	Activity of foreign Juniors..... »	22-24
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ..... »	25	Activity of Greek Juniors..... »	25
Μαθητικὴ Συνεργασία..... »		Pupils' contribution..... »	
Ἡ Νυχτερίδα, ΑΝ. ΒΩ..... »		The flutter-mouse by AN. VO..... »	
Ἐξώφυλλο: Ἑλληνικὸ τοπίο..... »		Frontcover Greek Landscape..... »	
Ἐσωτερικὴ ἐξώφυλλο: Στὴν ὁμορφίᾳ τῆς Ἀνοιξῆς, Στ. Σπεράντζα..... »		Inside frontcover: Spring (poem) by St. Sperantza..... »	
Ὁπισθόφυλλο: Πρωτομαχία, στίχοι Στ. Σπεράντζα, Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου..... »		Backcover: Mayday verses by St. Sperantza Music by A. Panagiotopoulos..... »	

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑ

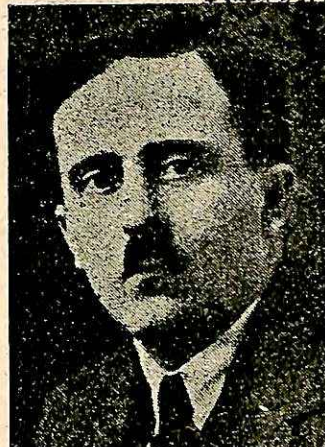
ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Ἐνῶ μελένια ἡχολογᾷ πρῶτ' ἡ φλογέρα
τοῦ πιστικοῦ, πὺν σαλαγὰ τὰ πρόβατα ἕως πέρα
ἐλάτε—τοῦ Μαγιοῦ ἢ χαρὰ γελάει σὺν μιᾷ θεότη—
στὴν ὁμορφίᾳ τῆς ἀνοιξῆς θὰ πᾶμε πρῶτοι ἡρώτοι.
Θὰ πᾶμε ἐκεῖ, πὺν στρώνεται χνουδάτο τὸ χορτάρι,
ἐκεῖ, πὺν ἀνθεῖ ἡ ἀγράμπελη στοῦ πεύκου τὸ κλωνάρι,
κεῖ, πὺν ψηλώνουν οἱ φτελιές καὶ σειοῦνται τὰ καλάμια
καὶ οἱ λυγαριὲς ζωγραφιστὲς κρεμοῦνται στὰ ποτάμια.
Κι αὐτὰ μὲ τίς φωνοῦλες τους θὰ φτιάνουνε τραγούδια

Κ' ἐνῶ στάνάριο λίκνισμα τῶν κλωναριῶν λουλούδια
λευκὰ στὸ κάθε ξέσκεπο θὰ πέφτουν κεφαλάκι,
τὰ γέλια μας θὰ κελαιοῦν σὰ γάργαρο νεράκι.
Ἐκεῖ εὐνοδιάζουν πασχαλιές κι ἀφρίζουνε βρουσοῦλες
καὶ πεταλοῦδες στὶς μυρτιὲς πετοῦν καὶ στὶς δαφνοῦλες.
Ἐκεῖ ἀπ' τοὺς βάτους στὴ φραγὴ, πὺν ἀνθίζει καὶ
φοντώνει, πότε ἕνας σπίνος ξεπετᾷ καὶ πότε χελιδόνι.
Ἐλάτε κι ὦρια ἢ ἀνοιξή, παιδιὰ, μᾶς περιμένει.
Λίγο καὶ θάντικρῶσωμε τὸν ἥλιο, πὺν προβαίνει.

ΜΗΝΥΜΑ

τῆς Α.Ε. τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Παιδείας
Καθηγητοῦ κ. Γ. Θ. Ράμμου
ἐπὶ τῇ 8ῃ Μαΐου

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς
Παιδείας
κ. Γ. Θ. Ράμμος

Ὡς γνωστόν, τὴν 8ην Μαΐου 1928, ἐγεννήθη εἰς Χάιντεν τῆς Ἑλβετίας, ὁ Ἐρρικός Ντυνάν, Ἰδρυτὴς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Εἰς ἀναγνώρισιν τῆς εὐεργετικῆς συμβολῆς τῆς ἀνθρωπιστικῆς ταύτης ὁργανώσεως εἰς τὴν ἀνακούφισιν τοῦ πόνου καὶ τῆς δυστυχίας ἀνὰ τὸν κόσμον, ἡ ἐπέτειος αὕτη καθιερώθη ὡς διεθνὴς ἡμέρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Αἱ ὑψηλαὶ Ἐρυθροσταυρικαὶ ἀρχαὶ εὐρίσκουν ἰδιαίτερας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν συγκινητικὴν ἀπήχησιν, διότι αὗται ταυτίζονται πλήρως πρὸς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνο-χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἡ Πατρίς μας εἰς δυσκόλους ἡμέρας ἐγνώρισεν τὴν ἀγαθοποιὸν δρᾶσιν τοῦ ὑπερόχου τούτου ὁργανισμοῦ.

Οἱ Ἑλληνοπαῖδες, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τῶν διδασκάλων των, μὲ ἐνθουσιασμόν προσήλθον κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων καὶ ἐργάζονται ὑπὸ τὴν σημαίαν του.

Διαπιστώνων τὴν ἀξιοσημείωτον ταύτην στροφὴν τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος εἰς ἡμέρας, καθ' ἃς παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον μιᾶς τάσεως ἀπεμπολήσεως τῶν ἀρχῶν καὶ συνηθειῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν καὶ δέον νὰ ἀποτελοῦν τὰ θεμέλια μιᾶς ὕγιους καὶ ρωμαλέας ἐξορμήσεως πρὸς δημιουργίαν καλυτέρον μέλλοντος δι' ἑαυτὸν ἔθνος καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον, ἐκφράζω, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, τὴν ἀπόλυτον εὐαρέσκειάν μου πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἐκπαιδευτικούς καὶ Ἐρυθροσταυρίτας, συνιστῶν ἐκθύμως τὴν μετὰ ζήλον προσήλωσιν των εἰς τὰ ὥρια καὶ εὐγενῆ ἐρυθροσταυρικὰ ἰδεώδη.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος, ἀριθμῶν ὑπὲρ τὰς τετρακοσίας χιλιάδας Ἐρυθροσταυρίτας, καθοδηγούμενος ἀπὸ τοὺς Διδασκάλους των, μὲ τὸ ἀξιόλογον αὐτοῦ Περιοδικόν, φορεὰ τῶν ἰδεωδῶν του καὶ μὲ περιεχόμενον προάγον τὴν σχολικὴν ἀγωγὴν, ἀποτελεῖ παρήγορον διὰ τὸ ἔθνος ἐλπίδα καὶ παρέχει ὅλα τὰ ἐχέγγυα, μὲ τὰς ἄλλας ἐν τῇ Χώρα παρεμφερώς ὑπὲρ τῆς Νεότητος λειτουργούσας Ὀργανώσεις, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν διὰ τῆς πολυτίμου συνδρομῆς του θὰ σημειώσῃ σταθερῶς θετικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰς ἡθοπλαστικὰς αὐτῆς ἐπιδιώξεις.

Εὐτυχῶς ἡ μέχρι σήμερον δρᾶσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος φέρει τούτον μετὰ τῶν καλλιτέρων ἐν τῷ κόσμῳ ἀδελφῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πλειστάκις ἐκδηλωθεῖσων εὐμενεστάτων περὶ αὐτοῦ κρίσεων, τῶσόν τῆς ἐν Γενεύῃ Ἐνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος.

Ὑπερηφανεύομενοι διὰ τὴν τιμητικὴν ταύτην θέσιν, ἣν ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος κατέχει εἰς τὴν παγκόσμιον Ἐρυθροσταυρικὴν οἰκογένειαν, συγκαίρομεν θερμῶς τοὺς Ἕλληνας Ἐκπαιδευτικούς καὶ Ἐρυθροσταυρίτας καὶ ἐκφράζομεν τὴν πεποίθησιν, διὰ τὴν ἡ πρόθυμος καὶ γόνιμος συνεργασία τούτων μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εἰς ὕψιστον βαθμὸν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Παιδείας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ.ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ.....
ΗΜΕΡΟΜ.....
ΑΡΙΘ.....

Ο βασιλικός σύμβολον της ισχύος

Την εικοστήν ενάτην Μαΐου του 1453 η πρωτεύουσα της βυζαντινής αυτοκρατορίας, η Κωνσταντινούπολις, έπιπτεν εις χείρας του σουλτάνου των Οθωμανών Τούρκων Μωάμεθ Β'. Αυτοκράτωρ ήτο τότε ο Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος, ο οποίος, αν και πολλοί του συνέστησαν να φύγει διά να σωθή, έμεινε και πολεμών ως ο τελευταίος στρατιώτης έφονεύθη.

Ο άκρόφαλος νεκρός του αυτοκράτορος ανάμεσα εις τα τόσα πτώματα Ελλήνων και Τούρκων δεν θα άνευρίσκετο, εάν δεν συνέβαινε να φέρουν τα αυτοκρατορικά ύποδήματα ειδικόν γνώρισμα. Ο ίδιος ο Μωάμεθ διέταξε να άναζητηθή και να άνευρεθή το πτώμα του Κωνσταντίνου. Ήθελε να βεβαιωθή ότι ο αυτοκράτωρ δεν είχε διαφύγει εις το έξωτερικόν από όπου βεβαίως θα ήμπορούσε να έπανέλθη με την βοήθειαν ξένων διά να έπιχειρήσει την άνακτισιν της πρωτευούσης του. Ο νεκρός του Κωνσταντίνου άνευρέθη πράγματι και τουτο, διότι εις τα ύποδήματά του έφερε το αυτοκρατορικόν έμβλημα, δηλ. τον δικέφαλον άετον.

Ο βασιλεύς των πτηνών, ο άετός, έχρησιμοποίηθη ως έμβλημα βασιλικής ισχύος άκόμη από τους αρχαίους Πέρσας. Άλλά και από τους Ρωμαίους ως έμβλημα του στρατού των. Ο άετός, έμβλημα του ρωμαϊκού στρατού, ήτο από όρειχαλκον (μπρούτζο). Είχεν άνοικτά τα πτερά του και έκράτει κεραυνόν εις τα νύχια του. Το έμβλημα εκείνο τοποθετημένον επάνω εις άκόντιον έκράτει ύψηλά κατά τας παρελάσεις και τας μάχας, ειδικός προς τουτο, κατώτερος άξιωματικός, καθώς και εις τας ημέρας μας συμβαίνει με τον σημαιοφόρον άξιωματικόν. Η συνήθεια αυτή έκράτησε μέχρι της ημέρας, κατά την όποιαν ο Μ. Κωνσταντίνος αντικατέστησε το έμβλημα εκείνο με το λάβαρον, εις το όποιον προσέθεσε τον σταυρόν με την έπιγραφήν «έν τούτῳ νικά». Εις το έξής ο άετός, ο όποιος μάλιστα άργότερα έγινε και δικέφαλος άπετέλεσε το σύμβολο της αυτοκρατορικής ισχύος. Παράστασιν άετούς εύρίσκομεν εις σκεύη και έπιπλα του παλατίου, εις την έπίσημον και καθημερινήν στολήν του αυτοκράτορος. Δι' αυτόν τον λόγον έφερεν εις τα

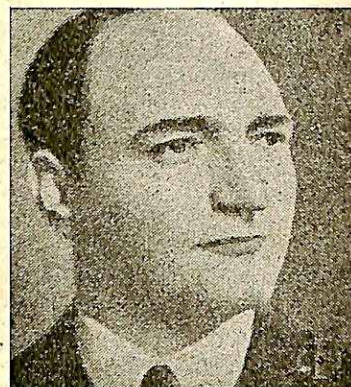
ύποδήματά του δικέφαλον άετον και ο τελευταίος αυτοκράτωρ από τον όποιον, καθώς είπομεν, και άνεγνωρίσθη ο νεκρός του.

Άς ίδωμεν έν συνεχεία τί έπίστευον διά τον άετον οι ύπηκόοι του αυτοκράτορος της Κωνσταντινουπόλεως, δηλ. οι Έλληνες των χρόνων εκείνων. Από τα όσα δε έπίστευον θα φανή και διατί εξέλεξαν τον άετον ως σύμβολον της αυτοκρατορικής ισχύος. Ο άετός, έπίστευον, είναι το πτηνόν εκείνο το όποιον πετá ύψηλότερα από όποιοδήποτε άλλο. Από εκεί ύψηλό βλέπει το κάθε τι κάτω εις την γήν και όχι μόνον, οτιδήποτε είναι εις την έπιφάνειαν, αλλά και κάτω από αυτήν και πίσω από τους θάμνους και τα δένδρα. Το μάτι του διακρίνει άκόμη και τα μικρότερα ζωύφια. Ο άετός, τρώγει λαγούς, άρνια και νεβρούς (μικρά έλάφια), τα όποια ο ίδιος φονεύει. Αντι νερό, πίνει το αίμα των ζώων, τα όποια ο ίδιος φονεύει. Εάν τυχόν άρρωστησή, άναζητεί να φάγη κρέας χελώνης προς θεραπείαν του. Κατοικεί ύψηλά εις τα βουνά και εις άπάρτητους βράχους. Ποτέ δεν καταδέχονται οι άετοι να κατεβούν εις τα χαμηλά και εις το πεδινά. Ζούν σχεδόν εις τον ούρανόν. Εκεί κτίζουσι και τας φωλεάς των, τας όποιας δεν βλέπει άνθρωπου μάτι. Ενδιαφέρονται πολύ διά την γνησιότητα των τέκνων των. Μάλιστα έχουν εύρησιν τον τρόπον, με τον όποιον έλέγχουν την γνησιότητα των τέκνων των. Άετόπουλο, το όποιον δεν ήμπορεί πετώντας να άνέυρση κατάμματα τον πέτωνα, θεωρείται νόθον και άμέσως έκδιώκεται από την φωλέαν των γονέων. Η παράδοσις όμως δεν αφήνει αυτό να άποθάνη από την πείναν. Την συντήρησιν του αναλαμβάνουν τα άλλα πουλιά, που κατοικούν εκεί γύρω, με την διαφοράν όμως ότι τα νόθα, ως είπωμεν, εκείνα άετόπουλα δεν άποκτούν την δύναμιν άληθινοῦ άετού.

Όπως ο άετός είναι το ισχυρότερον από όλα τα πτηνά, έτσι και ο βασιλεύς είναι ο ισχυρότερος από όλους τους ανθρώπους. Όπως ο άετός ζή έκδιώκεται εις τον ούρανόν, έτσι και ο βασιλεύς ζή μακρυά και ύψηλά από κάθε άλλον άνθρωπον. Όπως ο άετός από εκεί ύψηλά όπου πετá και ζή βλέπει το κάθε τι κάτω εις την γήν, έτσι

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγ. Πανεπιστημίου

και ο βασιλεύς βλέπει τα πάντα όπου-δήποτε του κράτους του. Όπως δια τον άετον είναι άπαραίτητος ή γνησιότης της καταγωγής του, έτσι και δια τον διάδοχον του βασιλικού θρόνου.

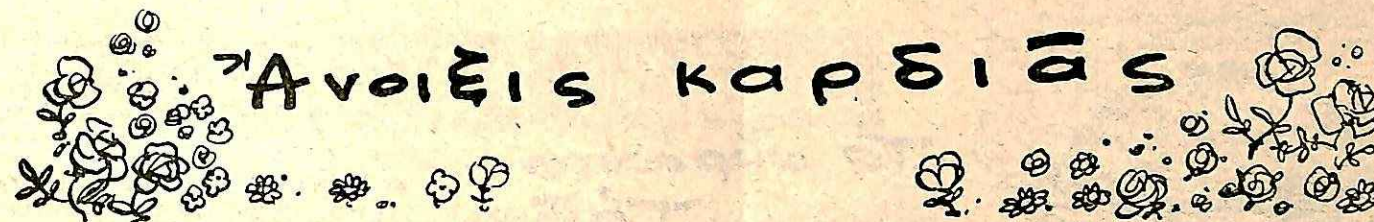
Πρίγκιψ Φρειδερίκος ντε Μερόντ.

Με μεγάλην λύπην ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός έπληροφορήθη τον θάνατον του Προέδρου του Βελγικού Έρυθρού Σταυρού, πρίγκιπς Φρειδερίκου ντε Μερόντ. Και ή λύπη αυτή είναι άπολύτως δικαιολογημένη, διότι ο θάνατός του — και μάλιστα εις τόσον νέαν ηλικίαν των 47 έτών — δεν έστέρησε μόνον τον άδελφόν Έρυθρόν Σταυρόν του Βελγίου ενός πολυτίμου Προέδρου και την Ένωσιν των Έρυθρών Σταυρών του αντιπροέδρου της Έκτελεστικής Επιτροπής, αλλά και τον Ε.Ε.Σ. ενός έκλεκτου φίλου.

Ο άείμνηστος Πρίγκιψ μετέσχε του τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, δις αιχμαλωτισθείς υπό των Γερμανών.

Το 1946 εξέλέγη μέλος του Γενικού Συμβουλίου του Β.Ε.Σ., τον δε Φεβρουάριον 1945, Πρόεδρος αυτού. Βαθύτατα έμπετισμένους με τα έρυθροσταυρικά ιδεάωδη άφιέρωσε την έξοχον δραστηριότητά του εις την έξυπνότητα ού μόνον των συμπατριωτών του, αλλά και όλοκλήρου της έρυθροσταυρικής οίκογενείας. Αναγνώρισιν της συμβολής ταύτης άπετέλεσε ή έκλογή αυτού ως αντιπροέδρου του Συμβουλίου των Διοικητών της Ligue, εις ήν προσέφερε πολυτίμους υπηρεσίας.

Ο Ε.Ε.Σ. συμμετέχει ειλικρινώς εις το βαρύ πένθος του άδελφού Βελγικού Έρυθρού Σταυρού.

Ανοίξεις καρδιάς

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ Γ. ΔΗ

Όταν μιλούμε γιά την Άνοιξη, έννοούμε συνήθως τη φυσική άνοιξη, που γεμίζει τη γή από πρασινάδες και λουλούδια και την άτμόσφαιρα από αύρες μυρώμενες και πνοές ζωογόνες. Συνταυτίζομε την Άνοιξη με το ξαναζωτάνεμα και το ξαναστόλισμα της Φύσεως. Και την ζούμε και την χαιρόμαστε σαν ένα έξαίσιο φυσικό φαινόμενο.

Όπως όμως ξαναζωντανεύουν τα άψυχα, έτσι παίρνουν καινούρια ζωή και τα έμψυχα. Και τα καμαρώνομε και τα θαυμάζομε όλα. Από τον καταπράσινο λόφο ως την εύλύγιστη σαύρα, που χαϊδεύει το χῶμα και τη χλόη. Από το καταστόλιστο με άπειρες παπαρούνες χωράφι ως τη μικρή κάμπια, που γίνεται πεταλούδα. Από τον όλάνθιστο κήπο ως το πολύχρωμο μαμούνι, που παίζει σκαρφαλωμένο στους θάμνους και στα κλαριά. Από τα κοπάδια με τ' άρνιά, που με τους ήχους της φλογέρας ξεχύνονται και χοροπηδούν στον καταπράσινο κάμπο, ως τον κρυμμένο γρύλλο ή το τζιτζίκι, που τραγουδούν ολοένα.

Όλα ζωντανεύουν, όλα ζωογονούνται κι ανανεώνονται. Οι μυστικοί χυμοί της ζωής, που ο Θεός είχε άποθέσει μαζί με την πνοή Του μέσα στα πλάσματα της δημιουργίας του, έμψυχα και άψυχα, ζώα και φυτά, γίνονται πιο θερμοί και πιο δυνατοί, κυλούν με πιο πολλήν ένταση κι όρμη, και δίνουν νέο αίμα και νέα ζωή στον οργανισμό τους.

Την ίδια θερμή πνοή, τον ίδιο δυνατό παλμό νοιώθει κι ο άνθρωπος μέσα στον οργανισμό του. Οι χυμοί της ζωής κυκλοφορούν πιο έντονα και στο δικό του αίμα, και του δίνουν νέα αίμοσφαίρια υγείας και ζωής, νέαν

άκμη και δύναμι.

Εύλογημένη ώρα εύφορίας και γονιμότητος, άναγεννήσεως κι άναδημιουργίας. Όρα εύλογημένη από τον ίδιο τον Θεό, που αυτήν άκριβώς έδιάλεξε, γιά να πλαισιώση με την πιο ζωντανή και πιο όμορφη έψι της ζωής και της φύσεως το μέγα θαύμα της Άναστάσεως του Υιού Του.

Έτσι ή άνοιξις σμίγει με την Άνάστασι. Παίρνει κάτι από το μεγαλείο της και τη θεϊότητά της. Γίνεται κι αυτή άνάστασις.

Κι αυτό είναι άκριβώς το βαθύ και ουσιαστικό της νόημα: Να γίνεται κι αυτή άνάστασις. Όχι μόνο φυσική αλλά και ψυχική. Όχι μόνο έξωτερική, αλλά και έσωτερική.

Όπως άνθίζει όλη ή γή, έτσι ν' άνθιζή κι ή καρδιά μας. Όπως όλα γύρω μας ζωντανεύουν, ανανεώνονται κι όμορφαίνουν, το ίδιο να παίρνη κι ή ψυχή μας καινούρια ζωή και δύναμι, καινούρια όμορφιά.

Τα ώραία άνοιξιάτικα μηνύματα, που μάς στέλλει με τα χελιδόνια ο ούρανός, να τα δέχεται κι ή ψυχή μας, να νιώθη βαθιά την ιερή πνοή, που μάς φέρνουν από ψηλά με τα χαρούμενα φτερουγίσματα και τα κελαδήματά τους. Και να κρατή, ν' άφομοιώνη και να ριζώνη μέσα της γιά πάντα τα μηνύματα αυτά σαν γερούς, υγιείς και γόνιμους σπόρους νέας άνώτερης ζωής και δημιουργίας.

Τότε θα νιώσωμε και θα χαρούμε βαθιά την άληθινή και πλήρη Άνοιξη. Και δεν θα την καμαρώνωμε και θα τη θαυμάζομε μονάχα, αλλά και θα την πραγματοποιούμε και θα την όλοκληρώνωμε μέσα μας.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Χαίρομεν, διότι μάς δίδεται ή εύκαιρία να έπαινέσωμεν δημοσία και να συγχαρώμεν θερμότατα τον Έρυθροσταυρίτην Φραγκίσκον Α. Πλυτάν μαθητήν Δημ. Σχολείου Καρυάς Τήνου, ο όποιος έσπευσε και άνέσυρεν από μίαν δεξαμενήν τον τετραετή Γεώργιον Σιώτην και έσωσε τουτον έκ βεβαίου πνιγμού, ως βεβαιούν αι Άρχαι Τήνου.

Έπαινούμεν και συγχαίρομεν θερμώς τους Έρυθροσταυρίτας μαθητάς του Δημ. Σχολείου Αμοργού Ιωάννην Θ. Πολίτην και Γρηγόριον Ι. Σπανίδη, οι όποιοι ανέλαβον επί τρίμηνον την διατροφήν δύο άπόρων άναξιοπαθόντων συμμαθητών των και έτέρου μικρότερου άδελφού των ηλικίας 21)2 έτών, των

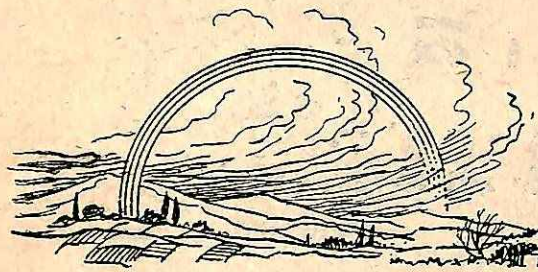
όποιων ή μὲν μήτηρ άπεβίωσε πρό μηνός, ο δε πατήρ είναι άνάπηρος και άνίκανος προς πάσαν εργασία. Επίσης συγχαίρομεν τους Έρυθροσταυρίτας α) Μιχαήλ Γιαβάσην μαθητήν της Β' τάξεως του Νικηφορείου Γυμνασίου Αρρένων Καλύμνου, και β) Σταύρον Ροῦσσον, μαθητήν του Ιου δημ. Σχολ. Ηρακλείου Αττικής, οι όποιοι εύρον καθ' όδόν χρυσούν ώρολόγιον και το παρέδωσαν ο μὲν πρώτος εις τον Γυμνασιάρχην, ο δε δεύτερος εις το Αστυνομικόν Τμήμα της περιοχής του, ίνα παραδοθούν εις τους δικαιούχους.

Οι Έρυθροσταυρίται οὔτοι διά των άξιωματήτων πράξεών των άποδεικνύουν και την ευγένειαν της ψυχής των και την προσή-

λωσίν των εις τα εύγενή Έρυθροσταυρικά ιδεάωδη.

Ο Έρυθροσταυρίτης μαθητής του Δημ. Σχολείου Καρυάς Τήνου Άνδρ. Πλυτάς.

Το οὐράνιο τόξο

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗ, 'Υφηγ. Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Μέσα στην ατμόσφαιρα της Γης συμβαίνουν κοντά σ'άλλα και διάφορα οπτικά φαινόμενα, τις εκδηλώσεις των οποίων παρακολουθούν και συστηματικά μελετούν οι έρευνήται του ουρανού και κυρίως οι ασχολούμενοι με την επιστήμη του καιρού και του κλίματος. Ένα τέτοιο φαινόμενο είναι και το οὐράνιο τόξο ή ίρις, που είναι γνωστό και με τα κοινά ονόματα άγία ζώνη, δόξα κλπ.

Το οὐράνιο τόξο εμφανίζεται τις περισσότερες φορές σ'ε νέφος με βροχοσταγόνες, το όποιο πρέπει πάντοτε να βρίσκεται στο αντίθετο μέρος του 'Ηλίου. 'Αποτελείται από λωρίδες, που έχουν το ίδιο κέντρο και που παρουσιάζουν στη σειρά τα χρώματα του λεγομένου ήλιακού φάσματος δηλ. το μενεξεδένιο, το λουλακί, το γαλάζιο, το πράσινο, το κίτρινο, το πορτοκαλί και το κόκκινο. Κατά κανόνα ή ίρις περιλαμβάνει όλα τα χρώματα του φάσματος, μπορεί όμως πολλές φορές ν'αλείπουν μερικά χρώματα όπως συμβαίνει, όταν ο ήλιος βρίσκεται χαμηλά στον ορίζοντα και λάμπει μέσα σ'ε όμιχλώδη ατμόσφαιρα.

Η τυπική μορφή της ίριδος είναι ένα άπλο τόξο με τα χρώματα του ήλιακού φάσματος. Είναι όμως δυνατό να σχηματισθούν και ίριδες με δύο τόξα, από τα όποια το μικρότερο είναι γνωστό ως ή κυρία ίρις, ενώ το μεγαλύτερο, που είναι και άμυδρότερο, είναι ή λεγομένη δευτερεύουσα ίρις. Τα χρώματα των δύο αυτών ίριδων, εμφανίζονται κατά τάξη αντίθετη. Έτσι, ενώ στο έσωτερικό τόξο ή έξωτερική λωρίς είναι κόκκινη και ή έσωτερική μενεξεδένια, στη δευτερεύουσα ίριδα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Θάπρεπε να σημειωθεί επίσης ότι σ'ε πολύ σπάνιες περιπτώσεις μπορεί ν'α σχηματισθ'ε και τρίτη ίρις (πολλαπλά ούράνια τόξα).

Ημείς είμαστε περισσότερο έξοικειωμένοι με την κυρίως ίριδα, της όποιας ή άκτις των λωρίδων είναι μεταξύ 40 και 42 περίπου μοιρών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, όταν ο 'Ηλιος είναι επάνω από τον ορίζοντα περισσότερο των 42ο, ίριδα δέν μπορούμε ν'α διακρίνωμε. Έπομένως από την επιφάνεια της γης ούράνια τόξα παρατηρούνται μόνο κατά τις πρωινές και άργα τις άπογευματινές ώρες. Το μήκος του τόξου της ίριδος είναι φυσικά μεγαλύτερο, όταν ο ήλιος βρίσκεται κοντά στον ορίζοντα και μπορεί πολλές φορές ν'α πλησιάσ'ε τις 180ο. Έξ άλλου, γ'α ένα παρατηρητή, που βρίσκεται άρκετά ψηλά επάνω από την επιφάνεια της Γης, ή ίρις εμφανίζεται όχι σαν τόξο, αλλά σαν ένας πλήρης κύκλος.

Η ίρις προξενείται έξ αιτίας της διαθλάσεως και ανάκλασεως του ήλιακού φωτός, το όποιο προσπίπτει σ'τα στα-

γονίδια ύδατος κάποιου νέφους. Στην περίπτωση της κυρίως ίριδος γίνονται δύο διαθλάσεις και μία όλική ανάκλασις, ενώ στην περίπτωση της δευτερεύουσας ίριδος συμβαίνουν δύο διαθλάσεις και δύο όλικές ανάκλασεις.

Το φαινόμενο της ίριδος, έχει περιγραφ'ε κατά τρόπον σαφή από τους άρχαίους Έλληνες συγγραφείς και ιδιαιτέρως από τον Πλούταρχο και τον 'Αριστοτέλη, οι όποιοι μάλιστα είχαν έπιχειρήσει με έπιτυχία ν'α εξηγήσουν και την αιτία, που το προκαλεί. Η άρχαία θεωρία περί ούρανού τόξου είναι μ'έν όρθη κατά βάση δέν είναι όμως τελεία. Ο πλήρης πειραματικός έλεγχος, ή ανάπτυξις και ή συμπλήρωσις της θεωρίας αυτής ως πρὸς τα χρώματα κτ.λ. πραγματοποιήθηκε πολύ άργότερα από τον Καρτέσιο, τον Νεύτωνα και άλλους μεταγενεστέρους.

Τή μεγαλύτερη συχνότητα ούρανίων τόξων την παρατηρούμε κατά τις τελευταίες άπογευματινές ώρες του καλοκαιριού. Τούτο συμβαίνει, γ'ατί οι θερινές ίριδες συνοδεύουν κατά κάποιον τρόπο τις λεγόμενες θερμικές καταιγίδες, που συμβαίνουν ως έπί το πλείστον κατά την διάρκεια του άπογεύματος. Τα νέφη κατά την εποχήν αυτήν διαλύονται γρήγορα και

παρέχουν κατ' αυτόν τον τρόπον θέσι στην ήλιοφάνεια. Αντιθέτως, οι σταθερές κυκλωνικές βροχές του χειμῶνος άκολουθούνται από συνεχή νέφωση και ο ήλιος πολύ σπάνια λάμπει μετά τη λήξι μιάς τέτοιας βροχής.

Έκτός από τις ήλιακές παρατηρούνται και οι λεγόμενες σεληνιακές ίριδες. Τα νυκτερινά αυτά ούράνια τόξα άκολουθούν τους ίδιους ακριβώς νόμους, τους όποιους άκολουθούν οι ίριδες της ήμέρας με τη διαφορά, φυσικά, ότι τη θέσι του 'Ηλίου την παίρνει ή σελήνη. Οι σεληνιακές ίριδες συμβαίνουν κατά τη διάρκεια πανσελήνου, έπειδή δ'ε ή συνύπαρξις βροχοφόρου νέφους είναι απαραίτητη προϋπόθεσις γ'ατ' το σχηματισμό μιάς τέτοιας ίριδος, τα νυκτερινά ούράνια τόξα παρατηρούνται πολύ σπανιότερα από τις γνωστές μας ήλιακές ίριδες. Έπειδή επίσης το σεληνιακό φῶς είναι κατά πολύ άμυδρότερο από το ήλιακό, το μάτι μας δέν μπορεί πολλές φορές ν'α διακρίν'ε τα χρώματα και γ'ι' αυτό οι σεληνιακές ίριδες φαίνονται μάλλον ως λευκές.

Είναι δυνατόν ν'α σχηματισθούν ίριδες και σ'τις λεγόμενες φυσικών ή τεχνητών καταρρακτών. Σπανιότατα επίσης παρατηρούνται άλλου είδους ίριδες, που προκαλούνται από την ανάκλασις του ήλιακού ή σεληνιακού φωτός σ'ε ήρεμη επιφάνεια ύδατος ή άκόμη σ'ε σταγόνες δρόσου.

Γ'ατ' το οὐράνιο τόξο ύπάρχουν σήμερα όπως και κατά την άρχαία εποχή, πολλές δοξασιές, που σχετίζονται κατά κάποιον τρόπο με την πρόγνωση κυρίως του καιρού. Ένα τέτοιο προγνώστικό είναι και το ακόλουθο:

Είδες δόξα την αύγή;
κακωσύνη το βραδύ;
Είδες δόξα το βραδύ;
καλωσύνη την αύγή.

χ'ης Βοηθείας, και Γεν. Γραμματέως της 'Υπηρεσίας Αίμοδοσίας Ε.Ε.Σ.

Ο άείμνηστος Δεουδής, πρώην διπλωματικός υπάλληλος, προσελήφθη εις τον Ε.Ε.Σ. το 1928, άρχικῶς ως Δ/τής της Κ. 'Αποθήκης και το 1932 ως Διευθυντής του Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ.

'Αφωσιώθη όλοψύχως εις την εκπλήρωσιν της άποστολής του και προσέφερε αξιολόγους υπηρεσίας εις το Κέντρον Αίμοδοσίας του Ε.Ε.Σ., του όποίου διετέλεσε μέχρι του θανάτου του Γεν. Γραμματέυς.

Τόν Ι. Δεουδέν διέκρινεν ευγένεια, καλωσύνη πρὸς όλους και άφοσίωσις εις το καθήκον.

Ο Ε.Ε.Σ.Ν. θλιβόμενος διὰ την άπώλειαν άγαπητού συνεργάτου συλλυπείται θερμῶς τοὺς οικείους του.

Ι. ΔΕΟΥΔΕΣ

Μετά βαθείας λύπης άγγέλλομεν τόν θάνατον του Ι. Δεουδέ, πρώην Γεν. Διευθυντοῦ του τμήματος Παρο-

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. 'Επιθεωρητοῦ Μ.Ε.

Στη δαντελλένια άκρογιαλιά της Γενήσαρ'ετ κατά το δειλινό τα κατάρτια από τα διάφορα άλιευτικά πλοίαρια σαλεύουν, στο φύσημα της μυρωμένης αύρας. Τα έλαφρά κύματα ανοίγονται σ'ε γαλανά στεφάνια. Οι άφροί μοιάζουν με άσπρα λουλουδία. Η φύσις είναι ειδυλλιακή. Μέσα σ' ένα φρεσκοβαμμένο κομψό πλοίαριο τακτοποιούν τα δίχτυα δύο πρόσχαροι ψαράδες. Ο ένας είναι ψηλός, γεροδεμένος, ροδαλός. Ο άλλος είναι λεπτοκαμωμένος, χλωμός. Ο πρώτος φαίνεται μερικά χρόνια μεγαλύτερος από τον δεύτερο. Παρ' όλη όμως τη διαφορά τους στην ηλικία και στα χαρακτηριστικά μοιάζουν πολύ. Έχουν και οι δύο τους μεγάλα έκφραστικά μάτια και ώραία μορφή. Σ'ε μιά στιγμή ο μικρότερος έπτε στον μεγαλύτερο:

—'Ιάκωβε, γ'ατί ο Προφήτης 'Ιωάννης ο Πρόδρομος μίλησε χθές με θέρη γ'ατ' τον άναμενόμενον Μεσσία και έίπεν ότι ή δική του άποστολή τελειώνει;

—'Αδελφέ μου 'Ιωάννη, έίπεν ο 'Ιάκωβος, ο έρημίτης αυτός προφήτης από τότε που έβάπτισε τον πανώριο, ξανθό Ναζωραίο μιλάει συνεχῶς γ'ατ' τον Μεσσία και έπιμένει ότι τον βρήκε στο πρόσωπο του φωτεινόμορφου εκείνου Ραβί.

—Πόσο θ'α ήθελα 'Ιάκωβε, επανέλαβεν ο 'Ιωάννης, ν'α γινόμεν μαθητής του άσύγκριτου εκείνου διδασκάλου.

—Και έγω 'Ιωάννη, άπήντησεν ο 'Ιάκωβος, θ'α το ήθελα πολύ. Με εγοήτευσεν τόσο πολύ, που συνεχῶς τον σκέπτομαι.

—Και έμένα με συνεπείρεν άδελφέ μου. Δέν έμοιαζε με άνθρωπο. Ήταν ένας άγγελος μεταμορφωμένος σ'ε άνθρωπο.

Έκείνη τη στιγμή ένας ξανθός θεόμορφος άνδρας ως 30 χρόνων στάθηκε στην προκυμιά. Σ'τα χείλη του, λεπτά και άπαλά, χαράχθηκεν ένα εξάσιο χαμόγελο. Στον γαλανό καθρέφτη της διεισδυτικής ματιάς του έπαίεν ο ήσκιος ενός υπερκόσμιου ρεμβασμού και μιάς θεικής έγνοιας. Είχε την πάναγην άσπράδα των κρίνων και την άύλη γλωμάδα του φεγγαριού και το βλέμμα του έπεφτε στο κάθε τι επάνω έρευνητικά μαζί και θωπευτικά.

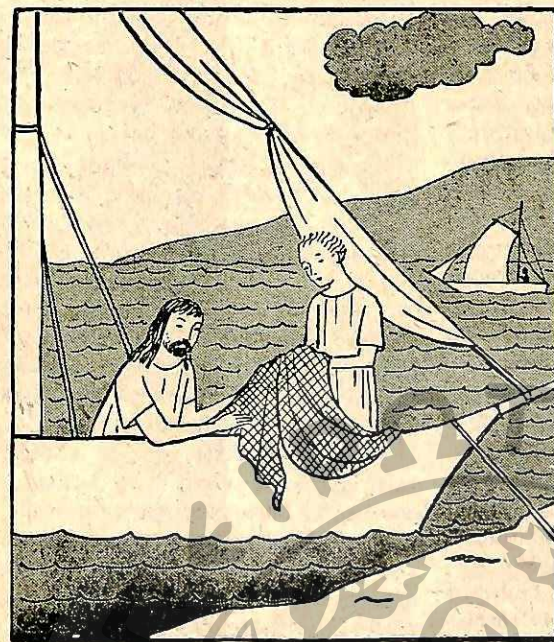
Σ'ε μιά στιγμή κίνησεν ευλογητικό το χέρι του και τοὺς ζήτησε ν'α τον άκολουθήσουν. Θ'α σ'ας κάμω, τοὺς έίπεν, «άλιεις ανθρώπων». Με άγαλλίασι και έκστασι, γεμάτοι προθυμία, εκείνοι τον άκούουσαν.

Από τότε δέν άπομακρύνθηκαν ποτέ από κοντά του. Είχαν γ'ινει από τοὺς πιό άγαπημένους του μαθητάς.

Ο 'Ιάκωβος και ο 'Ιωάννης ήσαν γιοι του Ζεβεδαίου, εύπορου πλοιοκτήτου, και της Σαλώμης, που άκούουθησεν τον 'Ιησού ως το θάνατό του.

Ο 'Ιωάννης ήταν ο πιό όνειροπόλος από όλους τοὺς άλλους άποστόλους. Ο θεάνθρωπος του έδειχνεν ιδιαίτερη προτίμησι. Η χρυσή νεότης του 'Ιωάννου, ή άπαλή τρυφερότης της καρδιάς του και ή σπινθηροβόλος ζωηρότης της φαντασίας του είχαν ένα ιδιαίτερο θέλητρο. Ήταν μιά θαυμαστή προσωπικότης. Γι' αυτό

είχε γ'ινει ο έπιστήθιος μαθητής του Κυρίου και μαζί με τον άδελφό του και τον Σίμωνα άποτελούσαν την ξεχωριστή φιλική τριάδα, την πιό έμπιστη στον 'Ιησού. Οι δύο γιοι του Ζεβεδαίου είχαν όνομασθ'ε από τον Θεάνθρωπο Βοαναργές (γιοί βροντής), γ'ατ' τη ζωντάνια τους και τον ήφαιστειακό ένθουσιασμό τους. 'Επί τρία δλόκληρα χρόνια ο 'Ιωάννης άκολουθήσεν τον 'Ιησού σ'ε όλες τις πολιτείες και τα χωρία, όπου έδίδασκε και θαματοουργούσε. Όταν συνελήφθη ο διδασκαλος, παρακολούθησεν τη δική του μαζί με τον Πέτρο στην αύλη του άρχιερέως. Τον συνώδευσεν σ'ε όλη την όδυνηρή διαπόμπησ'ε του ως τις τελευταίες στι-

—Πόσο θ'α ήθελα ν'α γινόμεν μαθητής του άσύγκριτου εκείνου διδασκάλου.

γμές της υπερτάτης σταυρικής άγωνίας του. Εκεί από τον καθηλωμένο στον σταυρό 'Ιησού έλαβε την τιμητική έντολή ν'α προστατεύση την έξηγτηλήνη από τοὺς θρήνους και κοπετοὺς Θεοτόκο: «'Ιωάννη, ιδού ή μήτηρ σου».

Κοντά στη λίμνη της Τιβεριάδος άνεγνώρισε πρώτος τον 'Ιησού, που έφανίσθηκε. Ήπτε το πικρότατο ποτήρι ν'α παρενρίσκειται στην όποκεφάλισι του άδελφού του 'Ιακώβου το 44μ.Χ. από τον 'Ηρώδη τον 'Αγρίππα Α'.

Στην πρώτη έξόρμησι των 'Αποστόλων έπήγε μαζί με τον Πέτρο στη Σαμάρεια, γ'ατ' ν'α ενισχύση τοὺς χριστιανούς. Πρωτοστάτησε μαζί με τον Πέτρο στην όργάνωσι των εκκλησιών στην Παλαιστίνη. Ήταν σύμβουλος στην 'Αποστολική σύνοδο, που συνεκροτήθη το 50 μ.Χ. 'Ως την κοίμησι της Θεοτόκου (58 μ.Χ.) έμεινε στην 'Ιερουσαλήμ. Άργότερα, στην πρώτη φονική σύγκρουσι των 'Ιουδαίων και

των Ρωμαίων, ο 'Ιωάννης κατέφυγε στη Νέα Πέλλα της Περσίας. Έπειτα από την άλωσι της 'Ιερουσαλήμ από τον Τίτο (70 μ.Χ.) έφυγε γ'ατ' την 'Εφεσο της Μικρῆς 'Ασίας, πολυάνθρωπη πολιτεία με ζωηρή χριστιανική κίνησι. Έκεί έγκατεστάθη γ'ατ' ν'α άσκή την έποπτεία των χριστιανικών εκκλησιών της Μικρῆς 'Ασίας. Όταν έβασίλευε στη Ρώμη ο Δομιτιανός (81-96) έξωρίσθη στην Πάτμο, όπου είδε την όπτασία, την όποια περιέγραψε στο έργο του «'Αποκάλυψις».

Τον καιρό της βασιλείας του Νέρωνος ξαναγύρισε στην 'Εφεσο. Από εκεί διηύθυνε όλες τις χριστιανικές εκκλησίες. Τα κηρύγματά του ήσαν άπλά και ύψηλόπνοα. Έβελγαν. 'Υπέργρηος υπεραστάζετο από τοὺς μαθητάς του και έπήγαν σ'ας χριστιανικές συγκεντρώσεις, όπου έλεγε πάντοτε: «τεκνία, αγαπάτε άλλήλους».

Ο 'Ιωάννης είχεν αιθέριον πνεῦμα. Έγραψε το τέταρτο κανονικό Ευάγγε-λίο, που είναι το καθαυτό πνευματικό και

το θαυμασιῶς υπερφυσικό και άποτελεί το πολυτιμότερο μαργαριτάρι της Καινῆς Διαθήκης. Έγραψεν έπίσης το μοναδικό—όπως είπαμε—προφητικό βιβλίο της Καινῆς Διαθήκης, την 'Αποκάλυψι. Συνέταξεν τρεις καθολικές έπιστολάς με διαφωτιστικό περιεχόμενο. Όλες του οι περιόπες είναι ποιητικότητες. Έπειδή απέκάλυψε πρώτος αυτός τον 'Ιησούν Λόγον, άνωμάσθη τιμητικά Θεολόγος.

Εναρμόνισε τον Χριστιανισμό με τη φιλοσοφία. Έφθασεν εις βαθύτατο γήγρος και άπέθανε σ'τα 101 μ. Χ.

Δύο χιλιετηρίδες περίπου έπέρασαν από τότε. Ο Χριστιανισμός έθριάμβευσε και έγινε ή παγκόσμιος πνευματική Θρησκεία. Όλοι οι άποστολοι συνήργησαν στην έξάπλωσί του. Πρωταρχικός όμως είναι ο ρόλος, που διεδράμάτισεν ο έπιστήθιος μαθητής «ο άναπεσών εις το

στήθος του διδασκάλου», ο τρυφερότατος υιός της Σαλώμης, ο άδελφός του μάρτυρος 'Ιακώβου, ο ύψιπτης αυτός άποστολος και Ευαγγελιστής.

Η εκκλησία μας έορτάζει την μνήμη του σ'ας 8 Μαΐου.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

'Εγγραφ'ε εις το Σῶμα 'Εθελοντών Αίμοδοτών Ε.Ε.Σ.

Σταθμοί και υπηρεσίαι αίμοδοσίας λειτουργούν εις 'Αθήνας, Πειραιά και εις τας άκολουθους πόλεις των έπαρχιών:

'Αργίον, Αίγιον, Βόλον, Δράμα, Έδεσσαν, 'Ηράκλειον, Θεσλόνη ('Ερυθρόν Σταυρόν και Γεν. Κρατικόν Νοσοκομείον), 'Ιωάννινα, Κατερίνη, Κιάτον, Κέρκυραν, Κοζάνην, Λάρισα, Μυτιλήνην, Νάουσάν, Ρόδον, Σέρρας, Τρίκαλα, Χαλκίδα και Χανιά.

ΟΙ ΡΙΖΑΡΗΔΕΣ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/του Έθν. Βιβλιοθήκης

Η θεμελίωσις εις τὸ Χαλάνδρι τοῦ νέου μεγάρου τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς φέρεται καὶ πάλιν εἰς ἐπικαιρότητα τὴν σπουδαίαν αὐτὴν σχολὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθαν ἐπιφανέστατοι Ἕλληνες, ποὺ ἐτίμησαν τὸν τόπον ὡς κληρικοί, ὡς διδάσκαλοι, ὡς πανεπιστημιακοὶ καὶ ἀκαδημαϊκοί, ὡς στρατηγοί, ὡς πολιτικοί, ὡς διπλωμάται. Καὶ τιμὴ εἰς τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν, ποὺ πρῶτος ἐνεπνεύσθη τὴν ἀνάγκην τῆς σχολῆς.

Ὁ πρῶτος κυβερνήτης τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἑλλάδος δὲν ἄφινε εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ τονίσῃ ὅτι ἀφετηρία τῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας θὰ ᾔτο ὁ κληρικός καὶ ὁ διδάσκαλος. Ἀπὸ τὴν ἀποψιν αὐτὴν ἀπέρρευσε καὶ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ τόπου καὶ μετ' αὐτὴν ὅλη ἐκείνη ἡ ἀνευ ὁρίων προσπάθειά του ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως ἢ μᾶλλον τῆς θεμελιώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως κληρικῶν καὶ διδασκάλων.

Μεγίστη ὑπῆρξε ἡ ἐπιρροή τοῦ Καποδίστρια πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν πλουσιῶν τοῦ Γένους καὶ ἐν προκειμένῳ ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν Ριζάρη, τοὺς ὁποίους ὁ Καποδίστριας κυρίως (ἀλλὰ κατόπιν καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος) συνεβούλευσε πρὸς ἴδρυσιν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία καὶ ἐπραγματοποιήθη μὲ

Ὁ Ριζάρης ἐπέβλεπε τὸν Κοραῆ νὰ ἐκδίδῃ μὲ γοργότερον ρυθμὸν.

τόσον λαμπρὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

Ἀλλ' ἂς ἐπισκοπήσωμεν τὴν ζωὴν των.

Ἦσαν δύο ἀδελφοί, ὁ Μάνθος καὶ ὁ Γεώργιος, ἀπὸ τὸ Μονοδέντρι τῆς Ἠπείρου, ὅπου εἶχαν γεννηθῇ μετὰ τὸ 1750. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των, ὁ θεὸς των Παναγῆς Ριζάρης, ἐμπορευόμενος εἰς τὴν Μόσχαν, ἐκάλεσε πλησίον του τὸν μεγαλύτερον ἀνεψιὸν του, τὸν Μάνθον καὶ ἐφρόντισε περὶ τῆς περαιτέρω ἀνατροφῆς του. Ὁ Μάνθος πολὺ γρήγορα ἀπέκτησεν εἰδικὴν του περὶ οὐσίαν καὶ τῷ 1806 προσέλαβε συνεργάτην καὶ τὸν ἀδελφόν του Γεώργιον. Ἐκτοτε μὲ σύμπνοιαν καὶ στοργὴν συνηργάσθησαν.

Πρώτη ἀγαθοεργὸς πράξις τῶν ἀδελφῶν ἦτο ἡ σύστασις σχολείου εἰς τὴν πατρίδα των, τοῦ ὁποίου τὴν συντήρησιν ἐξασφάλισε καὶ διὰ τῆς διαθήκης του ὁ Γεώργιος. Ἀλλ' οἱ Ριζάραι, παρακινούμενοι ὅπως εἴπαμεν, ἀπὸ τὸν Καποδίστριαν, ὠνειρεύοντο νὰ συστήσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἐκκλησιαστικὴν Ἀκαδημίαν ὁ δὲ Μάνθος, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τῷ 1821, παρήγγειλεν εἰς τὸν ἀδελφόν του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτὴν. Ὁ Γεώργιος, τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ σεβόμενος τὴν παραγγελίαν του, συνεβουλεύθη περὶ τοῦ ζητήματος τὸν Κωνσταντῖνον Οἰκονόμον, τὸν περίφημον θεολόγον φιλόλογον καὶ ἱεροκλήρικα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ Οἰκονόμος κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ Γεωργίου Ριζάρη, συνέταξε τῷ 1824 διαθήκην τῶν δύο ἀδελφῶν, διαλαμβάνουσας περὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ Γεώργιος, ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του, ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Μόσχαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ὁδησσόν, ὅπου προσέφερε γενναῖα ποσὰ χάριν τοῦ ἀναγεννωμένου ἔθνους. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἠγόρασε καὶ συγγράμματα τοῦ Κοραῆ, τὰ ὁποία ἀπέστειλεν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος. Ἄς σημειώσωμεν ἀκόμη ὅτι μαζί μὲ τοὺς Ζωσιμάδες ποικιλοτρόπως ἐνίσχυσε τὸν Κοραῆν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ὅπως ὠνόμαζε τὴν σειρὴν τῶν Ἑλ-

λῶνων συγγραφέων. Μάλιστα ἐπέβλεπε τὸν Κοραῆν νὰ τοὺς ἐκδίδῃ μὲ γοργότερον ρυθμὸν καὶ τὸν ἐπέκρινε ὡς κάπως νωθρόν, ὁ δὲ λαμπρὸς ἐκεῖνος Κοραῆς ἔγραφε πρὸς τὸν φίλον του Πρωτοψάλτην: «Τί νὰ σοῦ κάμῃ ὁ καημένος ὁ Ριζάρης! Ἐχει τὴν ιδέαν ὅτι οἱ τόμοι τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων εἶναι καρβέλια νὰ τὰ φουρνίζῃς καὶ εἰς ὀλίγην ὥραν νὰ ξεφουρνίζῃς...».

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν πολλῶν δυστυχῶν οἰκογενειῶν ἐδαπάνησε ὁ Ριζάρης μεγάλα χρηματικά ποσά. Ὅταν δὲ ὁ Καποδίστριας ἐπρονόησε περὶ συστάσεως Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, πρῶτος ἐκ τῶν Ἑλλήνων μεγαλεμπόρων τῆς Ρωσίας ὁ Γεώργιος Ριζάρης ἔσπευσε νὰ δώσῃ τὴν συνδρομὴν του πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου.

Τῷ 1837 ὁ Ριζάρης ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου περιέβαλε πολλοὺς πτωχοὺς μαθητὰς καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς εὐεργεσίας προέβη. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν περιουσίαν του, μὲ τὴν ὁποίαν ἐσκόπευε νὰ προικίσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν σχολὴν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρουσιασθῶν τρίτοι καὶ τὴν διεκδικήσουν ὡς δῆθεν κληρονόμοι. Τέλος διὰ τῆς διαθήκης του, διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁποίας συνεβουλεύθη τὴν φορὰν αὐτὴν τὸν διδάσκαλον τοῦ Γένους, Νεόφυτον Δούκαν, ἐξετέλεσε τὸν μέγαν σκοπὸν καὶ τὸ ὄνειρον τοῦ βίου του: Τὴν σύστασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία ἀπέβη ἐν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὁ μὲν Ριζάρης ἀπέθανε τὴν πρώτῃν Ἰουλίου 1841, τὰ δὲ ἐγκαίνια τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἐτετέλεσθησαν τὴν 15ην Μαΐου 1844 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος. Πρῶτος δὲ διευθυντὴς ἐ χρημάτισεν ὁ τότε ἀρχιμανδρίτης καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἔπειτα Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, Μισσαήλ Ἀποστολίδης.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Μάθε νὰ δίνῃς ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου, νὰ εἶσαι ἀνεκτικός, προσηνής, νὰ ἀναγνωρίζῃς τὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλων, γιατί ἔτσι θὰ ἐξασφαλίσῃς ἀρμονικὴ συμβίωσι μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ταξίδια σὲ μακρινὲς χώρες

ΚΑΝΑΡΙΟΙ ΝΗΣΟΙ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπ. Συμβούλου

Σὲ ἀπόστασι 100-120 χιλιομέτρων ἀπὸ τὰ βορειοδυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, μέσα στὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανό, βρίσκεται ἓνα σύμπλεγμα ἀπὸ ἑπτὰ μεγαλύτερα καὶ πέντε μικρότερα νησιά, καὶ Κανάριοι νῆσοι, ὅπως λέγονται στὴ Γεωγραφία. Τὸ ὄνομά τους ἐπῆραν τὰ νησιά αὐτὰ ἀπὸ τοὺς σκύλους, ποὺ ἐξοῦσαν ἄγριοι στὰ νησιά αὐτά, ὅταν τὰ περιέγραψε γιὰ πρώτην βορὰ ὁ βασιλεὺς τῶν Νουμιδῶν Ἰόβας, ὁ ὁποῖος ἐξῆσε περίπου ἀπὸ τὸ 25 π.Χ. μέχρι τοῦ 25 μ.Χ. Ἀπὸ τὰ νησιά αὐτὰ ἐπῆραν τὸ ὄνομά τους καὶ τὰ γνωστὰ μᾶς Καναρίνια, τὰ ὁποῖα ζοῦν ἐκεῖ σὲ ἀγρία κατάστασι.

Φαίνεται ὅτι τὰ νησιά αὐτὰ ἦσαν γνωστὰ καὶ στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι σ' αὐτὰ ἐτοποθετοῦσαν τὸ μυθολογικὸ «κῆπο τῶν Ἑσπερίδων», ἀπ' ὅπου ὁ Ἡρακλῆς, κατὰ τὴ μυθολογία, ἔφερε τὰ «χρυσὰ μήλα». Πάντως ὁ Ἕλληνας γεωγράφος Πτολεμαῖος τὰ ἔφερε καὶ τὰ ὠνόμαζε «νήσους τῶν μακάρων».

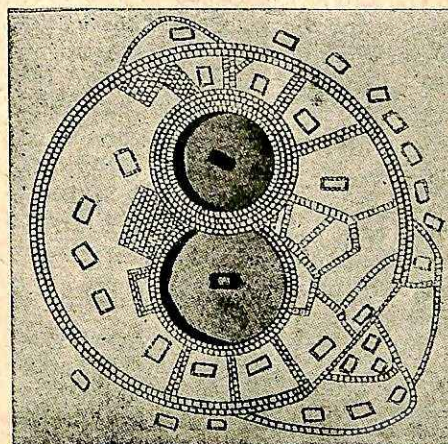
Οἱ πρῶτοι ὁμως, ποὺ ἀνεκάλυψαν τὰ νησιά αὐτά, φαίνεται ὅτι ἦσαν οἱ Καρχηδόνιοι, ὅταν ὁ περίφημος ναυάρχος των Ἄννων ἐπεχείρησε τὸν «περίπλου» (τὸ γύρο) τῆς Ἀφρικῆς. Ὑστερα τὰ νησιά αὐτὰ λησμονήθηκαν μέχρι τοῦ 1291, ὅταν τὰ ἀνεκάλυψαν ἐκ νέου οἱ Ἰταλοὶ. Τὸ 1402 τὰ κατέλαβαν οἱ Πορτογάλοι, οἱ ὁποῖοι τὸ 1496 τὰ παρεχώρησαν στοὺς Ἰσπανοὺς, οἱ ὁποῖοι τὰ κατέχουν μέχρι σήμερα.

Ἐνὰ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα νησιά τῶν Καναρίων εἶναι ἡ Φέρος, γνωστὴ ἀπὸ τὴ Μαθηματικὴ Γεωγραφία, διότι κατὰ τὸ μαθηματικὸ συνέδριο, ποὺ ἐγίνε στὸ Παρίσι τὸ 1634, ὡς πρῶτος μεσημβρινὸς ὠρίστηκε ὁ μεσημβρινὸς, ποὺ ἐπερνοῦσε ἀπὸ τὸ νησί αὐτό. Σήμερα ὡς πρῶτος μεσημβρινὸς λαμβάνεται ὁ τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Γκρήνουϊτς κοντὰ στὸ Λονδίνο.

Ὅλα αὐτὰ τὰ νησιά εἶναι ἡφαιστειογενῆ, μὲ ὄρη πολὺ ψηλά, ἀπότημα, μὲ βαθιεῖς χαράδρες. Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὄρη αὐτὰ εἶναι ἡφαιστεια, τὰ ὁποῖα πρὶν ἀπὸ δύο-τρὲς αἰῶνες ἦταν ἀκόμη ἐνεργά. Σήμερα βέβαια εἶναι ἡρεμα, ἐν τούτοις τὸ ἔδαφος τῶν νησιῶν σὲ πολλὰ μέρη

εἶναι τόσο θερμό, ὥστε εἶναι ἀδύνατο νὰ σταθῇ κανεὶς πολλὴ ὥρα στὸ ἴδιο σημεῖο.

Ποιοὶ ἦσαν οἱ παλαιότεροι κάτοικοι τῶν νησιῶν αὐτῶν κανεὶς δὲν ξέρεi σήμερα μὲ βεβαιότητα, διὰτὶ ὅλοι σχεδὸν ἐξολοθρεύθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς κατακτητὰς. Μόνο ἀπὸ τοὺς τάφους καὶ τὶς μούμιες, ποὺ ἀνεκάλυψαν οἱ ἀρχαιολόγοι κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν νὰ βγάλουν μερικὰ συμπεράσματα.

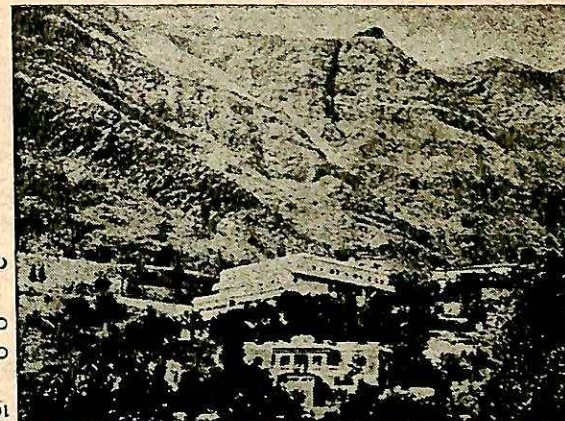
Σχεδιάγραμμα τῆς βασιλικῆς νεκροπόλεως τῆς Μεγάλης Καναρίας. Τὰ ὀρθογώνια εἶναι τάφοι. Τὸ σχῆμα τῆς νεκροπόλεως αὐτῆς μᾶς θυμίζει τοὺς θολωτοὺς τάφους τῶν Μυκηνῶν.

Μολονότι οἱ πρῶτοι ἐκεῖνοι κάτοικοι ἦσαν ἀπολίτιστοι, ἐν τούτοις ἐπολέμησαν μὲ ἥρωισμό γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τους καὶ οἱ παραδόσεις, ποὺ διατηρήθηκαν μέχρι σήμερα, ἀναφέρουν συγκινητικὰ παραδείγματα ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας.

Μιά βασιλοπούλα, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν κίνδυνον, ὥρμησε ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἰσπανῶν εἰσβολέων καὶ τὸν ἐπληρώσε θανάσιμα. Πρὶν ὁμως ξεφυγῆσθαι τὴν ἐπέρασε καὶ ἐκεῖνος πέρα μὲ τὸ σπαθί του κι ἔτσι ἡ γενναία βασιλοπούλα πέθανε μαζί μὲ τὸν ἐχθρό της.

Ἐνὰ ἄλλο βασιλόπουλο, ἀφοῦ αἰχμαλωτίστηκε, ἐπιβιβάσθηκε σ' ἓνα πλοῖο γιὰ νὰ ὀδηγηθῇ στὴν Ἰσπανία. Γιὰ νὰ μὴν ὑποστῇ τὸν ἐξευτελισμὸ αὐτό, ἀρνήθηκε κάθε τροφή καὶ πέθανε ἀπὸ τὴν πείνα.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους κατοίκους τῶν Καναρίων, ὅταν

Ξενοδοχεῖο κοντὰ σὲ λαματικὴ πηγὴ τῆς Μεγάλης Καναρίας. Πάνω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ὑψώνονται ἡφαιστειογενεῖς βράχοι, γυμνοὶ ἀπὸ κάθε βλάστησι.

εἶδαν ὅτι κάθε ἀντίστασις ἦταν πιὰ ματαιαία, ἐκρύφτηκαν μέσα στοὺς τάφους τῶν προγόνων των καὶ ἀπέθαναν ἀπὸ τὴν πείνα. Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ τόπου ἔπεσαν ἀπὸ μιὰ ἀπότομη ἀκτὴ, ὕψους 450 μέτρων, στὴ θάλασσα γιὰ νὰ μὴ βροῦν οἱ ἐχθροὶ οὔτε τὰ πτώματά των καὶ τὰ μολύνουν.

Τὰ νησιά αὐτὰ εἶναι ὀνομαστὰ γιὰ τὸ κλίμα των. Ἡ θερμοκρασία εἶναι σχεδὸν σταθερὴ καὶ μετρία. Γι' αὐτὸ καλλιεργοῦνται ἐκεῖ φοῖνικες, μπανάνες, ἀμπέλια, μouriες γιὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ μεταξοσκώληκα. Ὑπάρχουν καὶ διάφορα εἶδη φυτῶν καὶ ζώων, ποὺ μόνο στὰς Καναρίους συναντῶνται.

Συχνὰ τὰ ἐπισκέπτονται διάφοροι περιηγητὰ γιὰ νὰ ἀπολαύσουν ἀπὸ τὶς κορυφές τῶν βουνῶν τους τὸ ὠραῖο θέαμα, ποὺ παρουσιάζεται ὁλόγυρα ἀπὸ τὰ νησιά αὐτά, καθὼς ὑψώνονται μοναχικὰ μέσα στὴν ἀπεραντοσύνη τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, λείψανα ἰσῶς κάποιος ἡπείρου, ἡ ὁποία, ποῖος ξέρεi πότε καὶ πῶς, καταποντίστηκε στὰ νερά τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΑΡΑΥΓΗ

Φῶς χρυσὸ ἀπ' τὸ βουνὸ
λάμπει καὶ χαράζει
καὶ ὁροσιὰ στὸ ταπεινὸ
λουλουδάκι στάζει.
Χρυσὴ μέλισσα ξυπνᾷ
καὶ καιρὸ δὲ χάνει,
ἀπ' ἀνθὸ σ' ἀνθὸ γυρνᾷ
καὶ τὸ μέλι φτιάχνει.
Πεταλούδα πλουμιστὴ
ἀπὸ τ' ἀνθος βγαίνει
καὶ πετάει ἐδῶ κι ἐκεῖ
τρισευτυχισμένη.
Κελαιδοῦνε τὰ πουλιὰ
φέγγει πέρα ὡς πέρα,
πιάνουν κι οἱ ἄνθρωποι δουλειὰ
στοῦ θεοῦ τὴ μέρα.

Σε λίγο τὰ μαθήματα θὰ τελειώσουν καὶ τὰ σχολεῖα θὰ κλείσουν. Οἱ μαθηταὶ θ' ἀφήσουν τὰ διαβάσματα καὶ τὶς σχολικὲς ἐργασίες γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦν καὶ νὰ πάρουν νέες δυνάμεις γιὰ τὸν ἐρχόμενο χρόνο. Πολλοὶ θὰ φύγουν ἀπὸ τὰς πόλεις γιὰ τὴν ἐσχόχῃ. Πόσον εὐχάριστο καὶ ὠφέλιμο γιὰ τὴν ὑγεία εἶναι μίᾱ ἀλλαγὴ κλίματος, δὲν χρειάζεται νὰ τὸ τονίσουμε. Γιὰ νὰ προκύψῃ ὁμως γιὰ τὸν ὁργανισμό ὠφέλεια ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ κλίματος, πρέπει νὰ μείνῃ κανεὶς εἰς τὸν νέον τόπον τοῦλάχιστον τρεῖς ἑβδομάδες. Ἡ πρώτη ἑβδομάς χρειάζεται γιὰ τὴν προσαρμογὴ τοῦ ἀτόμου εἰς τὸ νέον κλίμα.

Ἀσφαλῶς μεγάλη χαρὰ θὰ ἔχουν ὅσοι ἔχουν τὴν τύχην νὰ περάσουν τοὺς καλοκαιρινούς μηνῶς εἰς παραθαλάσσια μέρη, ὅπου τοὺς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ κάνουν μπάνια. Ἡ κολύμβηση εἰς τὴν θάλασσαν εἶναι μίᾱ πολὺ εὐχάριστος γυμναστικὴ καὶ ψυχαγωγία. Εἶναι τὸ καλύτερο σπὸρ, ποὺ ἀντὶ νὰ μᾶς κουράζῃ καὶ νὰ μᾶς κάνῃ νὰ γεμίζουμε μὲ ἰδρώτα καὶ σκόνῃ, ὅπως τὰ ἄλλα σπὸρ, μᾶς ξεκουράζει καὶ μᾶς δροσιζει. Εἰς τὴ θάλασσα δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς ὅλους τοὺς μῦς τοῦ ὁργανισμοῦ νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ ἀσκηθοῦν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄλλα σπὸρ, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀσκοῦνται ὠρισμένοι μόνον μῦες.

Γιὰ τὸ εὐχάριστο καὶ ὠραῖο αὐτὸ σπὸρ πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας ὠρισμένους κανόνες ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ γίνῃ αἰτία ζημίας τοῦ ὁργανισμοῦ μας.

ΞΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ ΣΤΟ ΜΑΤΙ

—Μὴν ἀφίνετε τὸν ἄρρωστο νὰ τρίψῃ τὸ μάτι του.

—Πῆτε του νὰ φυσήξῃ τὴ μύτη του δυνατὰ, ὥστε τὰ δάκρυα νὰ παρασύρουν τὸ ξένο σῶμα ἀπὸ τὸ ἐπάνω στοῦ κάτω βλέφαρο.

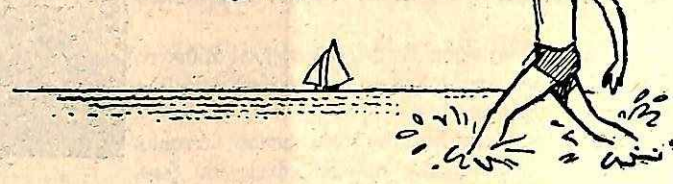
—Πλύνετε τὰ χέρια σας καὶ ἀναποδογυρίστε τὸ κάτω βλέφαρο.

—Ἐὰν τὸ ξένο σῶμα φαίνεται, ἀπομακρύνετε τὸ προσεκτικὰ μὲ τὴν ἄκρῃ ἑνὸς μαλακοῦ, καθαροῦ μανδηλιοῦ.

—Ἐὰν δὲν φαίνεται, σκεπάστε τὸ κάτω βλέφαρο μὲ τὸ ἐπάνω βλέφαρο (βλ. εἰκόνα).

—Ἐὰν εἶναι κολλημένο στὸν βολβό, μὴ προσπαθήσετε νὰ τὸ ἀφαιρέσετε.

Ἡ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΣΠΟΡ

Κ. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ, Ἱατροῦ

Ὁ κατάλληλος καιρὸς εἶναι μετὰ τὸν Μάϊον, ὅταν ἔχῃ ζεστάνει ἀρκετὰ ὁ καιρὸς. Βέβαια αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν κάθε τόπον καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν. Στὴν ἀρχὴ τῆς περιόδου πρέπει νὰ εἴμεθα προσεκτικοί. Εἰς τὸ πρῶτο μπάνιο ἡ παραμονὴ εἰς τὸ νερὸ δὲν πρέπει νὰ διαρκέσῃ περισσότερο ἀπὸ ἓνα τέταρτον τῆς ὥρας. Μετὰ τρία ἢ τέσσαρα μπάνια μπορεῖ ἐλεύθερα νὰ μένουμε ὅση ὥρα θέλομε. Καὶ αὐτό, διότι δὲν μπορεῖ νὰ προσαρμοσθῇ ἀποτόμως ἡ λειτουργία τῆς ἀναπνοῆς, τῆς καρδίας καὶ τοῦ δέρματος πρὸς τὰς νέας συνθήκας, ποὺ δημιουργοῦν ἡ θάλασσα καὶ ὁ ἥλιος.

Μὲ τὰ θαλάσσια λουτρά συνδυάζεται καὶ ἡ ἡλιοθεραπεία, ἡ ὁποία ὁμως πάλιν πρέπει νὰ γίνεται μὲ μέθοδον, ἕως ὅτου προσαρμοσθῇ ὁ ὁργανισμὸς μας. Πρέπει στὴν ἀρχὴ νὰ προφυλαττώμεθα ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἐκθεσιν εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνες. Ἄν μείνωμεν πολλὴν ὥραν κάτω ἀπὸ τὸν καλοκαιρινὸν ἥλιον, δίχως προηγουμένως νὰ ἔχωμε συνηθίσῃ τὶς θερμὲς ἀκτίνες του, κινδυνεύομε νὰ πάθωμε ἐγκαύματα, ἀπὸ τὸ ἐλαφρὸ κοκκίνισμα ὡς τὸ βαρὺ ξε-

φλούδισμα τοῦ δέρματος ἢ ἄλλες διαταραχὲς ὅπως ζάλη, πονεκόφαλο, πυρετὸ μὲ γενικὴν ἀδιαθεσίαν, ποὺ καμμιά φορὰ μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ βαρεῖα!

Γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τὰ δυσάρεστα αὐτά, προτιμοῦμε τὸν ὁργανισμό μας. Ἔτσι τὴν πρώτην ἡμέραν μένομε πέντε λεπτά μόνον εἰς τὸν ἥλιο, τὴν δευτέραν δέκα, τὴν τρίτην δεκαπέντε καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀργότερα,

ὅταν θὰ ἔχῃ συνηθίσῃ ὁ ὁργανισμὸς μας, μπορεῖ ἄφοβα νὰ μένουμε στὸν ἥλιον περισσότερον χρόνον. Τὸ μυστήριον εἶναι μίᾱ ἀμυνὰ τοῦ δέρματος πρὸς τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Πάντως ὅς ξέρουμε ὅτι ἓνα τέταρτον τῆς ὥρας ἀρκεῖ γιὰ τὴν ἡλιοθεραπεία καθημερινῶς. Παραπέρα τὸ δερμα κουράζεται καὶ ὑποφέρει ἀντὶ νὰ ὠφεληθῇ. Ἀρκετὴ προστασία παρέχει εἰς τὸ δερμα ἡ ἐπάλειψις του μὲ εἰδικὲς κρέμες.

Ὅπως ὅποτε ὁμως πρέπει νὰ ἔχωμε σκεπασμένην τὴν κεφαλὴ μας, διότι αἱ ἀκτίνες τοῦ καλοκαιριοῦ ἡλίου μπορεῖ νὰ προκαλέσουν τὴν ἐπικίνδυνον ἡλίαςιν.

Κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας εἶναι ἐξ ἴσου κατάλληλος διὰ τὸ μπάνιο. Πρέπει ὁμως πάντα νὰ πηγαίνουμε μὲ ἄδειο τὸ στομάχι. Γιὰ νὰ περάσετε εὐχάριστα τὶς διακοπὰς σας, ἐὰν εὐρεθῇτε κοντὰ εἰς τὴν θάλασσα, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις εἶναι νὰ μάθετε καλὸ κολύμπι. Εἶναι ἀπλό καὶ πολὺ χρησιμὸ. Εἶναι μίᾱ ἀνάγκη τῆς ζωῆς καὶ ὄχι πολυτέλεια. Ὅπως γνωρίζομε νὰ διαβάζωμε καὶ νὰ γράφωμε ἔτσι πρέπει νὰ γνωρίζωμε καὶ νὰ κολυμποῦμε.

τικείμενο π.χ. μίᾱ ἀγγίδα ἔχει εἰσχωρήσει μέσα εἰς τὸν βολβὸν ἔστω καὶ ἐλάχιστα, τότε ἡ βλάβη ἴσως εἶναι σοβαρά. Ἀκόμη καὶ ἂν μπορῇτε νὰ ἰδῇτε τὸ ἐμπηγμένο «ξένο σῶμα» νὰ ἐξεχῇ ἀπὸ τὸ τραῦμα, δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρήσετε νὰ τὸ βγάλετε.

Μπορεῖ μὲ τὸ ξένο νὰ τραβήξετε καὶ κάτι ἀπὸ τὸ πολὺτιμο περιεχόμενο τοῦ ματιοῦ. Τέτοια τραύματα εἶναι τόσο σοβαρά, ὥστε ὁ παθὼν πρέπει νὰ μὲν ξαπλωμένος καὶ ἀκίνητος. Ὅσο πιὸ γρήγορα τοῦ παρασχεθῇ ἡ ἱατρικὴ βοήθεια, τόσο μεγαλύτερες πιθανότητες ὑπάρχουν ν' ἀποφύγῃ σοβαρὰς ἐνοχλήσεις καὶ συνεπειάς.

Πρῶτες βοήθειες

—Ἐὰν ὁ πόνος ἐξακολουθῇ, δέσατε τὸ μάτι ἐλαφρὰ μὲ ἐπίδεσμο καὶ στεῖλτε τὸν πάσχοντα στὸν ἱατρό.

Εἰς περίπτωσιν, ποὺ ὁ βολβὸς τοῦ ματιοῦ ἔχει γρατζουνισθῇ π.χ. ἀπὸ κλωνάρι, δένδρου, ἢ εἰς περίπτωσιν, ποὺ κάποιον ἀν-

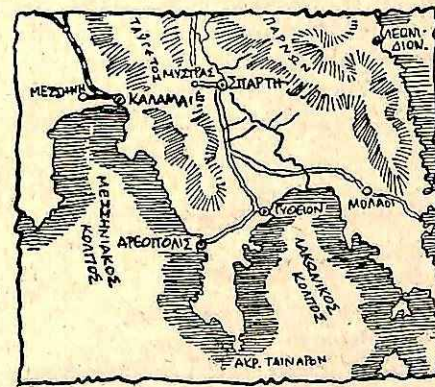
Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὴν Ἑλλάδα

ΑΡΕΟΠΟΛΙΣ

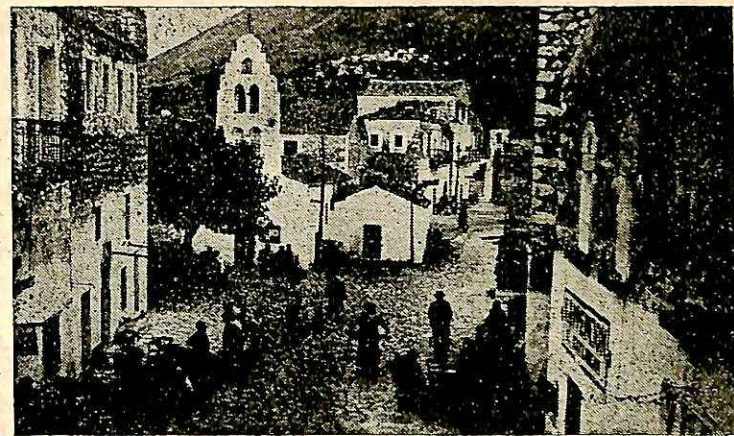
Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Σὲ μίᾱ ἀπὸ τὶς νοτιώτατες ἄκρες τῆς Πελοποννήσου, στὴν ἡρωϊκὴ καὶ πετρώδη Μάνη, βρίσκεται ἡ Ἀρεόπολις, ἡ ὁποία ἀπέχει ἀπὸ τὰς Ἀθήνας 330 χιλιόμετρα. Τὸ ταξίδι γίνεται διὰ ξηρᾶς μὲ τὰ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα τῆς συγκοινωνίας, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ διὰ θαλάσσης. Ἡ διαδρομὴ μὲ τὸ αὐτοκίνητο εἶναι προτιμότερη, γιατί ὁ ταξιδιώτης ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ διασχίσῃ ὅλη τὴν Πελοπόννησο, Κόρινθο, Ἀργεῖο, Τρίπολι, Σπάρτη, Γύθειο, ὅπου ἀρχίζει ἡ καθ'αυτὴ περιοχὴ τῆς Μάνης. Ἀπὸ τὸ Γύθειο ἔχει ἀκόμη ὁ ἐπισκέπτης νὰ διανύσῃ ἄλλα 30 χιλιόμετρα, διασχίζοντας τὰ στενὰ τοῦ ἱστορικοῦ μεσαιωνικοῦ κάστρου τοῦ Πασσαβᾶ καὶ μίᾱ φοβερὴ λαγκάδα, στὰ δεξιὰ τῆς ὁποίας θ' ἀντικρύσῃ τὸ ἀρχαῖον Οἶτυλον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐδόθη σ' ὅλη τὴν ἐπαρχία τῆς Δυτικῆς Μάνης.

Ἡ Ἀρεόπολις βρίσκεται στὸ μέσον τῆς χερσονήσου τῆς Μάνης, ποὺ τὴν σχηματίζει ἡ ραχοκοκκαλιὰ τοῦ Ταυγέτου, ἀρχίζοντας Β.Δ. τῆς Καλαμάτας καὶ τελειώνοντας στὸ ἀκρωτήριο Ταίναρο. Εἶναι χτισμένη ἐπάνω σ' ἓνα ὄροπέδιο ὕψους 250 μέτρων, κοντὰ στοὺς πρόποδες ἑνὸς βουνοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ συνέχεια τοῦ Ταυγέτου. Πιο πάνω, πρὸς τὰ Β.Α., σὰ μίᾱ προεσχόχῃ αὐτοῦ τοῦ βουνοῦ, θρονιάζει ἓνα μικρὸ χωριὸ μὲ γραφικὰ σπιτάκια, συγκεντρωμένα γύρω στὴν ἐκκλησίαν του καὶ πρὸς τὰ νότια μίᾱ ἄλλη λαγκάδα χωρίζῃ τὴν Ἀρεόπολιν, ἀπὸ τὴ Μέρσα Μάνη, μὲ τὰ ἀναριθμητά

χωριά, ποὺ φαίνονται στὴν ἀράδα, σὰν μεσαιωνικὰ κάστρα, μὲ τοὺς ὀχυρωμένους ἀρχαίους πύργους των. Ἀνάμεσα στὰ χωριά αὐτὰ ἀπλώνεται ἓνας ἐλαιώνας ἀπὸ μικρὸ σῶμα δένδρα, ποὺ παράγουν τὸ περίφημο

Ἀποψὲς ἑνὸς δρόμου.

Μανιάτικο λάδι, ἐνῶ ἐπάνω πρὸς τὰ Ν.Α. ὑψώνονται οἱ κακοτράχηλες καὶ γυμνὲς κορυφὲς τῶν βουνῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν νότια ὄροσειρὰ τοῦ Ταυγέτου.

Ἡ Ἀρεόπολις, ποὺ ἐλέγετο ἄλλοτε Τσίμοβα, μετωνομάσθη ἔτσι ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος. Τὸ ὄνομα τῆς σημαίνει: «Πόλις τοῦ Ἀρεως», γιατί ἀνέδειξε τοὺς πρὸς πολέμους ἀνδρες καὶ ἀγωνιστὲς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Πότε ἀκριβῶς ἐκτίσθη εἶναι ἄγνωστο. Ἡ τοπικὴ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι μεγάλες καὶ εὐγενεῖς οἰκογένειες τοῦ Βυζαντίου καὶ τῆς Καλλιπόλεως τῆς Θράκης κατέφυγαν ἐκεῖ μετὰ τοὺς διωγμούς τῶν Τούρκων καὶ ἀπ' αὐτοὺς κατὰγονται οἱ περισσότερες γενεὲς, ποὺ κατοικοῦν καὶ σήμερον ἐκεῖ μόνιμα. Ἐκεῖ ὅλοι οἱ κάτοικοι θεωροῦνται ὡς συγγενεῖς, σύμφωνα μὲ τὰ παλαιὰ ἔθιμα τῆς Μάνης. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πρῶτες αὐτὲς οἰκογένειες, ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ καὶ οἱ Μαυρομιχαλαῖοι, ἱστορικὴ καὶ ἡρωικὴ οἰκογένεια, ποὺ πῆρε τὴν πρώτη θέσιν στὴ Μάνη καὶ τὴ διατηρεῖ μέχρι σήμερον.

Ἡ πραγματικὴ ἱστορία τῆς Ἀρεόπολεως ἀρχίζει ἀπὸ τὰ 1742, γιατί ἀπὸ τότε χρονολογεῖται ἡ εἰκονογραφία τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ποὺ ἀνῆκε στοὺς Μαυρομιχαλαίους. Ἡ κωμόπολις τῆς Ἀρεόπολεως εἶχεν ἄλλοτε πολλοὺς πύργους, ἀλλὰ σήμερον σώζονται λιγοστοὶ καὶ αὐτοὶ πάλιν εἶναι τῶν Μαυρομιχαλαίων. Τὰ σπιτία ὁμως διατηροῦν τὴν παλαιὰ Μανιάτικὴ πολεμικὴ ἀρχιτεκτονικὴ μὲ τὶς παράξενες αὐλές, ποὺ μοιάζουν σὰν ὀχυρώματα, μὲ τὰ μικροσκοπικὰ παράθυρα, τὶς πολεμίστρες. Περιέργοι εἶναι οἱ καλντεριμωτοὶ δρόμοι καὶ τὰ στενὰ τῆς Ἀρεόπολεως, ποὺ δίδουν στὸν ἐπισκέπτη τὴν ἐντύπωσιν, πῶς βρίσκεται σ' ἄλλοτινους καιροὺς μεσαιωνικοὺς, ἢ σὲ κάποιο μέρος τῆς ὀρεινῆς Ἰσπανίας καὶ ὄχι στὴν Ἑλλάδα. Ἐχει ὁμως καὶ νεώτερα σπιτία ἢ Ἀρεόπολις, καθὼς καὶ ὠραῖες ἐκκλησίαι, ὅπως τῶν Ταξιάρχων, μὲ τὸ πανύψηλο κωδωνοστάσιο, ποὺ δίδει μίᾱ ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέπεια στὴν κωμόπολιν, καθὼς καὶ τὸ νεώτατο κτίριον τοῦ Γυμνα-

σίου, ὅπου φοιτοῦν πολλὲς ἑκατοντάδες μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἀπ' ὅλη τὴ Μάνη.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρεόπολεως εἶναι γνωστοὶ γιὰ τὴ μεγάλη τους συντηρητικότητα καὶ τὸ σεβασμὸ πρὸς τὰ παλαιὰ καλὰ ἔθιμα τῆς Μάνης, τὴν προσήλωσίν τους πρὸς τὰ πατρίδα καὶ τὶς θρησκευτικὲς παραδόσεις, ἀλλὰ ταυτοχρόνως εἶναι καὶ ἀρκετὰ φιλοπρόοδοι καὶ πολὺ φιλόξενοι. Ἡ φιλοξενία στὴ Μάνη, καὶ μάλιστα στὴν Ἀρεόπολιν, κάνει ἐντύπωσιν σὲ ὅσους ἐπισκέπτες, ξένους καὶ Ἕλληνας, περνοῦν ἀπ' ἐκεῖ. Τὴν μαρτυρεῖ καὶ τὸ δίστιχο ἑνὸς παλαιοῦ ποιήματος τῆς Μάνης, ποὺ περιγράφει τὴ χώρα καὶ τοὺς κατοίκους τῆς.

Οἱ Τσιμοβιώτες ὅλοι τους εἶναι καλοὶ ἀνθρώποι,

Τὸ μαρτυροῦν καὶ ἡθὴ τους καὶ οἱ καλοὶ τους τρόποι.

Τὸ κλίμα τῆς περιοχῆς εἶναι πολὺ ὑγιεινὸ, χωρὶς ἴχνη ὑγρασίας, ἂν καὶ ἡ Ἀρεόπολις βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου.

Ἀπὸ τὴν Ἀρεόπολιν, κατηφορίζοντας 35 λεπτὰ τῆς ὥρας πρὸς τὰ Β.Δ., ὁ ἐπισκέπτης φθάνει στὸ ἐπίγειον τῆς Ἀρεόπολεως, τὸ λιμῆνι, ὅπου βρίσκεται τὸ Παλάτι τοῦ Πετρώπου καὶ τὰ ἄλλα ἀρχοντικά τῶν Μαυρομιχαλαίων.

Ὅλη ἡ παράλιος περιοχὴ τῆς Ἀρεόπολεως εἶναι γεμάτη ἀπὸ μεγάλα καὶ ὠραῖα σπηλαιοῦ, ἀνεξερεύνητα κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀπ' τὸ λιμῆνι μέχρι τὰ νοτιώτερα ἄκρα τῆς Μάνης. Τὸ πιὸ σπουδαῖο βρίσκεται σ' ἓνα ἄλλο λιμῆνι, λίγο νοτιώτερα τῆς Ἀρεόπολεως, τὸ Δηρό, ποὺ ἔχει καὶ αὐτὸ μίᾱ ἐνδοξὴ ἱστορία μέσα στοὺς ἀγῶνες τῆς Ἀρεόπολεως καὶ τῆς ἡρωικῆς Μάνης, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος ὑπῆρξε πάντα ἐλεύθερο καὶ ἀπάτητο ἀπὸ ξένους κατακτητὰς καὶ ἡ κοίτις κάθε ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως τῶν Ἑλλήνων.

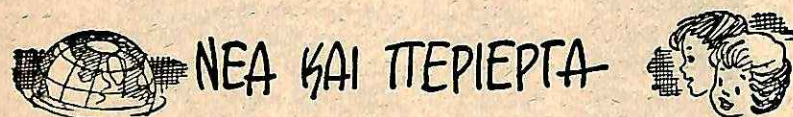
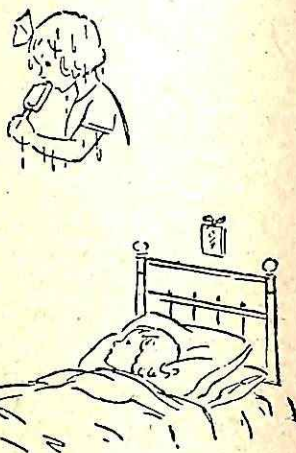
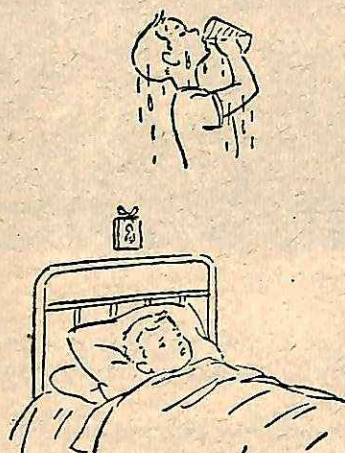
ΟΤΑΝ ΙΔΡΩΝΕΤΕ

Τώρα που ζέστες άρχιούν, παιδιά μου αγαπημένα, το παγωμένο το νερό κανείς τ' άποζητά, μὰ μὴν τὸ πίνετε ποτὲ σὰν εἴσατε ἰδρωμένα. Αὐτὸ νὰ τὸ προσέχετε. Δὲ λέω χορατά.

Νά, βλέπετε τί ἔπαθε ὁ Πίπης ὁ καυμένος; χθές, ἀπὸ τὸ παιχνίδι του σὰν γύρισε ἰδρωμένος, ἦπτε νερὸ κρύο πολὺ, καὶ σήμερα βραχνὰ μιλεῖ, βήχει, τοῦ ἦρθε πυρετὸς κ' εἶναι κρεββατωμένος.

Ἐπίσης οὔτε παγωτὸ προτοῦ νὰ ξειδρώσετε μὴν τρώτε, ἀγαπητὰ παιδιά, γιατί θὰ μετανοιώσετε. Νά, ἰδρωμένη παγωτὸ ἔφαγε καὶ ἡ Ντόρα καὶ στὸ κρεββάτι εἶναι κι αὐτὴ πέντ' ἔξη μέρες τώρα.

Ο ΠΑΠΠΙΟΥΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΤΑ

* «Πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον...» λέγει ὁ Σοφοκλῆς εἰς τὴν «Ἀντιγόνη» Καὶ πράγματι. Ἕνας ἀνθρώπος ἔμεινε ἐπὶ 15 λεπτὰ σὲ μιὰ θερμοκρασία 262 βαθμῶν Φαρενάιτ. Τί ἔπαθε; Μόνον ναυτία. Ὁ Μπίλλ Γκόντάρντ, Ἀμερικανὸς αἰχμάλωτος τῶν Ἰαπώνων κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον, ἔχασε ἀπὸ ἀσπῖα τὸ μισὸ βάρος τοῦ, ἔπαθε σκορβούτο, πελλάγρα, δυσεντερία, ἐλονοσία καὶ πνευμονία, καὶ σήμερα ζῇ καὶ βασιλεύει στὸ Νητηρόιτ. Ὁ Τσέστερ Σαλβατόρι, Ἰταλοαμερικανὸς στρατιώτης, ἐνῶ εἶναι ὑγιέστατος ἀπελύθη τοῦ στρατεύματος γιατί ἔφαγε 40 αὐγά, 20 φρυγανιές, 100 δράμια μπέικον, ἦπτε 3 1/2 ὀκ. γάλα μὲ καφέ καὶ κατεβρόχθισε ἕνα κουτί γλυκά! Φυσικὰ ὡς πολυδάπανος Φαντάρος ἔλαβε ἀπολυτήριο! Ὁ Ἀμερικανὸς ἀεροπόρος Ρίκεν Μπαίηκερ καὶ ἑπτὰ συνάδελφοί του ἔζησαν 23 ἡμέρες στὸν Εἰρηνικὸ Ὤκεανὸ μὲ ἕνα πορτοκάλι, ἕνα γλάρο, δύο ψάρια. Αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν ἀντοχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ μέχρι σήμερα κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ μείνῃ ἀπολύτως σιωπηλὸς, περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα. Ἀρα..... ἐδῶ βγάλετε μόνοι σας τὸ συμπέρασμα.

* Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ὅτι θὰ ἔρθῃ ἐποχὴ, πού ὁ κόσμος θὰ τρώῃ ψωμί ἀπὸ τὴ θάλασσα; Καὶ ὁμῶς αὐτὸ λένε οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι πειραματίζονται μὲ μιὰ γκρίζα οὐσία, πού παρασκευάζεται ἀπὸ δισεκατομμύρια μονοκυττάρους φυτικούς ὁργανισμοὺς τῆς οἰκογενείας τῶν φυκοειδῶν. Τὰ φυκοειδῆ αὐτὰ πολλαπλασιάζονται 8 φορές τὸ 24ωρο καὶ θερίζονται κάθε ἐποχὴ τοῦ ἔτους. Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Ἰνστιτούτου Κάρνεγκι ὑπολογίζουν ὅτι μόνο τὰ 19 ο/ο τῶν πεδινῶν ἐκτάσεων τῆς γῆς εἶναι ἀρκετὰ, ὅταν καλλιερῶνθουν μὲ τὰ φυκοειδῆ αὐτὰ νὰ θρέψουν τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι τὸ 2050 θὰ ἔχουν φθάσει τὰ ἑπτὰ δισεκατομμύρια!!

Γιὰ τὰ περισσότερα ζῶα, ζωὴ θὰ πῇ ταχύτης. Ὑπάρχουν ἔντομα, πού τρέχουν 1.300 χιλιόμετρα τὴν

ὥρα! * Ἀν δηλαδὴ ἕνα ἀεροπλάνο ἔτρεχε μὲ τὴν ταχύτητα τῆς κηφινόμυγας, θὰ ἔκαμε τὸν γύρο τοῦ κόσμου σὲ 17 ὥρες. Τὸ πετροχελίδονο π.χ. πού θεωρεῖται τὸ γρηγορώτερο πουλί, φθάνει τὰ 110 χιλ. τὴν ὥρα.

Καὶ μιὰ πού ὁ λόγος βρίσκεται στὰ ζῶα νὰ καὶ κάτι ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν συνεννόησί τους. Ἡ ἀντιλόπη ἔχει στοὺς γλουτοὺς τῆς μιὰ τούφα ἄσπρης τρίχης. Σὲ ὥρα κινδύνου ἡ τούφα αὐτὴ ἀνοίγει, σὰν χρυσάνθεμα καὶ κλείνει πάλι ταχύτατα, στέλνοντας φωτεινὰ μηνύματα, σὰν ἡλιογράφος. Στὶς πεδιάδες αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ πολὺ μακριὰ. Τὸ ἴδιο κάνουν καὶ οἱ λαγοὶ τοῦ Μεξικοῦ.

Τὶ θὰ γίνῃ ἄραγε τὸ ἔτος 2.000, ὅταν οἱ περισσότεροι ἀπὸ σὰς θὰ εἶναι γύρω στὰ 60 τοὺς χρόνια; Τίποτε τὸ σημαντικό, ἀπαντοῦν οἱ εἰδικοί. Ἀπλῶς, τὸ ταχυδρομεῖο θὰ μεταφέρεται μὲ διαπλανητικὲς ρουκέττες. Στὶς μεγαλοπόλεις θὰ ὑπάρχουν, φυσικὰ, ἀεροδρόμια γιὰ διαπλανητικὰ ταξίδια. Τὸ κρέας θὰ ἔχῃ καταργηθῇ, ὅλοι θὰ εἶναι χορτοφάγοι καὶ ἡ ραδιοθεραπεία θὰ εἶναι ἡ βᾶσις τῆς ἱατρικῆς.

Μήπως ξέρετε πόσο μεγάλος εἶναι ἕνας «ἰός»; Οἱ μεγαλύτεροί τους φθάνουν τὰ 300-400mμ (mμ=μίλλι μικρόν, πού ἰσοῦται μὲ τὸ ἕνα ἑκατομμύριοστὸν τοῦ χιλιοστομέτρου). Καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί ἀκριβῶς σημαίνει αὐτὴ ἡ διάστασις, λογαριάστε ὅτι ἂν παρατάξωμε 40.000 ἰοὺς τῆς πολυεμφερίτιδος, τὸν ἕνα πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλον πιάνουν τὸ πλάτος (!) τῆς μύτης μιᾶς... βελόνας!!

Γ.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Ὅχι, δὲ μοιάζει ἡ Εὐτυχία τ' ἀγάλματα, Πού ὠραῖα καὶ μονοκόμματα κι ἀκέρια Μέσ' ἀπ' τὴν κρύα τὴν πέτρα τ' ἀνασταίνουσε τῆς τέχνης θεοδύναμα τὰ χέρια.

*

Εἰν' ἐκκλησιᾶς βυζαντινῆς εἰκόνημα, Πού, μέσ' στὰ καντηλόφωτα σκοτάδια, τὰ χέρια τῆς ὁποιοῦς τὸ ταῖριασαν Σμίγοντας μύρια ταπεινὰ πετράδια.

Τοὺς ἔδινε κανένα κομματάκι μπισκότο.

ἀπὸ μακριὰ:

—Ἀφέντη, καλέ μου ἀφέντη...

Καὶ γυρίζοντας, εἶδαν νὰ προβάλῃ ἀπὸ τὸ δάσος καὶ νάρχεται γρήγορα πρὸς τὸ μέρος τους ὁ μαῦρος φυγάς μὲ τὸ παράξενο ἀμαξάκι του.

—Ὁ Ματακίτ!!!! φώναξαν μ' ἕνα στόμα κι οἱ δύο.

—Ἀγαπημένε μου ἀφέντη, ξεφώνησε ἐκεῖνος μόλις ἐπλησίασε, κ' ἔπεσε γονατιστὸς μπροστὰ στὸν Κυπριανὸ καὶ τοῦ φιλοῦσε τὰ χέρια.

—Φίλε μου Τσὶν—Λί, εἶπε ὕστερα στὸν καλὸ Κινέζο ὁ Κυπριανὸς καὶ τὸν ἀγκάλιασε.

Εἶχε παρακολουθήσει μέσα ἀπὸ τὸ δάσος τὸ τραγικὸ

τέλος τοῦ Γκιουζέπε. Κι ὅταν ἔμειναν μόνοι τους πιά οἱ δύο ἀγαπητοὶ τοῦ φίλου, ἦρθε κοντὰ τους, ξέροντας πῶς μ' αὐτοὺς θὰ μπορούσε νὰ συνεννοηθῇ χωρὶς κανένα φόβο.

—Λοιπὸν, Ματακίτ;

Σὺ ἔχεις τὸ διαμάντι; Λέγε μου, τοῦ εἶπε ἀνυπόμονα ὁ Κυπριανὸς.

—Πῶς νὰ τῶχω, ἀφέντη μου; Ψάξε με. Πῶς νὰ τῶχω, ἀφοῦ δὲν τὸ πῆρα.

—Τότε λοιπὸν γιατί ἔφυγες;

—Γιατὶ φοβήθηκα, ἀφέντη. Ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὰ μάγια, εἶδα πῶς ἡ δική μου βέργα ἦταν ἡ μεγαλύτερη, κατάλαβα ὅτι ἐμένα θὰ πίστευαν ὅλοι γιὰ ἔνοχο.

—Καλὰ, δὲν ἤξερες πῶς ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερασπιζόμουν;

—Τόξερα, ἀλλὰ πάνω στὸ μεγάλο μου φόβο ἔφυγα.

—Σ' ἔπιασε πανικός, σὰ νὰ λέμε.

—Ναί. Γιατὶ ἐμᾶς τοὺς μαῦρους, ὅπως ξέρεις, δὲ μᾶς πολυχωνεύουν τὰ δικαστήρια. Πόσοι μαῦροι δὲν καταδικάσθηκαν, χωρὶς ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἐνοχὴ τους...

Ὁ καυμένος ὁ Ματακίτ μιλοῦσε, καὶ τὸ ὕφος του, τὰ μάτια του, ἡ ὄλη του στάσις ἐπρόδιναν τὴν ἀθωότητά του. Ἐτοί ὁ Κυπριανὸς, δὲν εἶχε πιά οὔτε τὴν παραμικρὴ ὑποψία γιὰ τὴν ἐνοχὴ του.

—Καλὰ. Ἐλα μαζί μας λοιπὸν, ἀγαπητέ μου. Ἐλα πίσω καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ μὴν πάθῃς τίποτε, τοῦ εἶπε.

Καὶ σὲ λίγο ξεκινούσαν κι οἱ τρεῖς γιὰ τὴ χώρα τῶν Διαμαντιῶν, ἀλλὰ χωρὶς τὸ μεγάλο διαμάντι. Τὸ «Ἀστρο τῆς Ἡμέρας» δὲν εἶχε βρεθῇ.

Εἶχαν περάσει μερικές μέρες, ἀφότου ὁ Κυπριανὸς μαζί μὲ τοὺς δύο ὑπηρέτες του εἶχε γυρίσει στὴ Χώρα

Ἕνα διάδῃμα μὲ τὸ Ἀστρο τῆς Ἡμέρας.

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

Ἀπὸ τὸ δῶνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν

[8]

—Ἡ θεῖα δίκη, ψιθύρισε ὁ Κυπριανὸς.

Ἐξαφνα ἄκουσαν μιὰ γνώριμη φωνή

τῶν Διαμαντιῶν. Κ' ἕνα ὠραῖο ὀλοφώτεινο πρωῒ, καθισμένος στὸ σκεπαστὸ προαύλιο τῆς κατοικίας τοῦ κ. Οὐάτκινς διηγόταν στὴ δεσποινίδα Ἀλίκη τὶς περιπέτειές του, ἐνῶ λίγο πῖο κεῖ ὁ πατέρας τῆς, σκυμμένος σ' ἕνα μικρὸ γραφεῖο, ἔσφράγιζε καὶ τακτοποιοῦσε μερικά ἔγγραφα τῆς ἐπιχειρήσεώς του.

Ἐννοεῖται ὅτι ἀπὸ τὸν κῆπο δὲν ἔλειπαν καὶ οἱ ἀγαπημένες τῆς Ἀλίκης στρουθοκάμηλοι, πού πότε ἡ μιὰ καὶ πότε ἡ ἄλλη ἐπλησίαζαν τὴν κυρία τους, γιὰ νὰ πάρουν ἕνα χάδι τῆς ἡ καὶ κανένα κομματάκι ἀπὸ μπισκότο.

Ὅποταν σὲ μιὰ στιγμή ἀκούστηκε ἕνα «ἄ...» ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ κ. Οὐάτκινς, καὶ μιὰ στρουθοκάμηλος, κρατώντας ἕνα χαρτὶ στὸ στόμα τῆς, ἀπομακρυνόταν τρέχοντας ἀπὸ τὸ προαύλιο.

—Ἀ, τὴν ἀθλία, αὐτὸ εἶναι ἕνα σοβρώτατο συμβόλαιο. Δὲν πρέπει νὰ τὸ χάσω, ξεφώνισε ὁ ἐπιχειρηματίας κι ἔκανε νὰ τὴν κυνηγήσῃ.

—Σταθῆτε θὰ τὴν πιάσω ἐγὼ, φώναξε ὁ Κυπριανὸς.

Κ' ἔτρεξε νὰ τὴ συλλάβῃ, ἐνῶ συγχρόνως ὠρμούσε κ' ἡ Ἀλίκη πίσω ἀπὸ τὸ πουλί φωνάζοντας:

—Νταντά, Νταντά, ἔλα ἐδῶ γρήγορα, Νταντά.

Ἡ Νταντὰ ὁμως—αὐτὸ ἦταν τὸ ὄνομα τῆς στρουθοκαμήλου—χάθη

κε στὸ βάθος τοῦ κήπου, καὶ ἅμα τὴν ἔπιασαν εἶχε πιά καταπιῇ τὸ πολυτίμο χαρτὶ.

Τώρα ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ τὸ ξαναβροῦν ἦταν ἡ ἐγχείρησις. Στὸ γειτονικὸ χωριὸ ἔμεινε ἕνας γιατρός μαῦρος, πού ἔκανε πότε—πότε καὶ ἐγχειρήσεις. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν εἰδοποίησαν ἀμέσως, σὲ μιὰ ὥρα ἦταν ἐκεῖ, καὶ σὲ λίγο τὸ ἰδιότροπο στομαχάκι τῆς στρουθοκαμήλου ἦταν ὀρθάνοιχτο. Ὁ Κυπριανὸς, πού στεκόταν κοντὰ, ἐτραβήξε ἀπὸ μέσα τὸ περίφημο χαρτὶ κι ἀνῆγγελε: «Νὰ τὸ συμβόλαιο!»

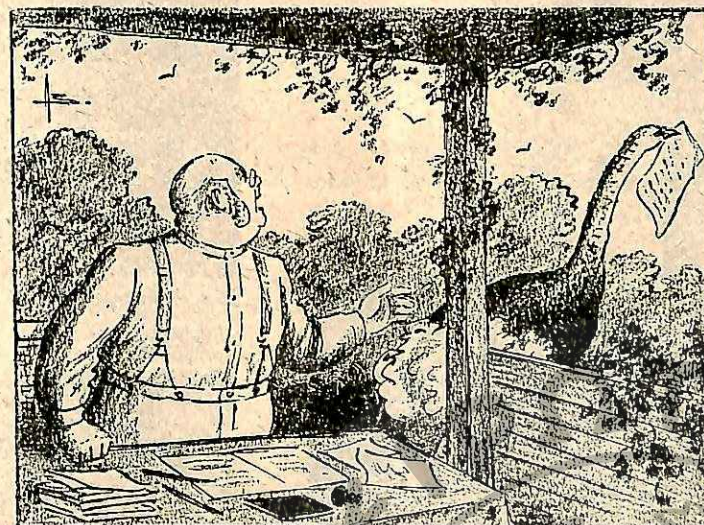
Κ' ὕστερα ἐξακολούθησε τραβώντας καὶ ἀναγγέλλοντας καὶ διὰ ἄφορα ἄλλα ἀντικείμενα, πού εἶχε ἐναποθεκεῖσει ἐκεῖ ἡ ἀδελφογία τῆς κυρίας Νταντᾶς.

—Νὰ κι ἕνα ποτηράκι τοῦ λικέρ. Νὰ καὶ μιὰ πετσετοθήκη. Καὶ μισὸ φλυτζάνι. Κι ἕνα γουδοχερί...

Ἀλλ' ἔξαφνα ἡ φωνὴ του ἐκόπηκε. Ἐκοίταξε καλὰ (συνέχεια εἰς τὴν σελ. 19)

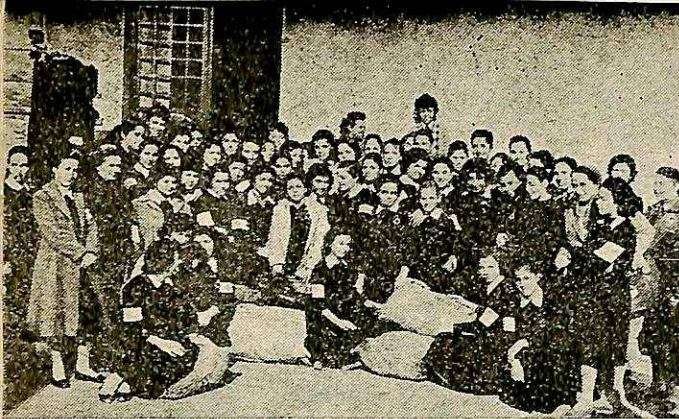
Ὁ εὐτυχέστερος ἦταν ὁ Ματακίτ.

—Ἀ, τὴν ἀθλία...

—Νάτο!!!

← Ε.Ε.Ν. 4ου Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών με δέματα διά τούς μαθητάς Δημ. Σχολ. Καταφύτου Δράμας καὶ Δημ. Σχολ. Μικροκλεισούρας Κ. Νευροκοπίου.
Juniors of 4th High School for girls Athens with gifts for the pupils of the Elem. School Katatyton and Microcleissoura

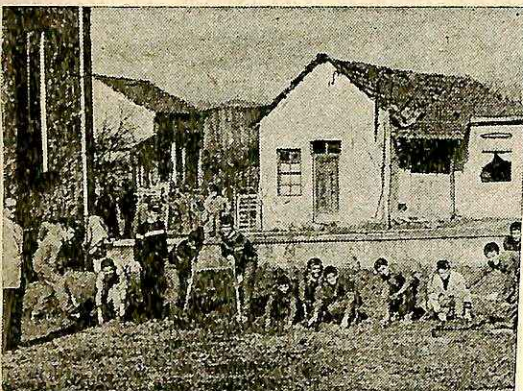
← Ε.Ε.Ν. Οίκου Σχολῆς «Τὸ Ἑλληνικὸ σπίτι», ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Δημ. Σχολείου Βελεστίου.
Juniors of Professional School «Greek Home» packing gifts for the children of Elem. School Velestinon.

← Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μαρμαριάς — Δράμας φυτεύουν δένδρα
Juniors of Elem. School Marmaria planting trees.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Παλαιοσέλιου Κονίτης καθαρίζουν τούς δρόμους ἀπὸ τὸ χιόνι.
Juniors of Elem. School Palaio-sellion cleaning the village roads covered with snow.

← Ε.Ε.Ν. Γυμν. Παραρτήματος Σκιδράς καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.
Juniors of secondary School Skydra cleaning their play-ground.

Ε.Ε.Ν. Γυμνασίου Νιγρίτης Ισοπεδώνουν τὸ Γυμναστήριον τοῦ Σχολείου των.
Juniors of High School Nigrita levelling their play-ground

← Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μεσσηνικόλα—Καρδίτσης με δώρα δι' ἀπόρους οἰκογενεῖας τοῦ χωρίου των.
Juniors of Elem. School Messenikola with gifts for the poor of their village

↑ Ε.Ε.Ν. 'Ιδιωτ. Σχολῆς Καλπάκα 'Αθηνῶν διένειμαν δώρα εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ἀπόρων φυματικῶν εἰς Ν. Πεντέλην.
Juniors of Private School Kalpaka Athens with the children of Pre-ventorium in Penteli to whom they distributed gifts.

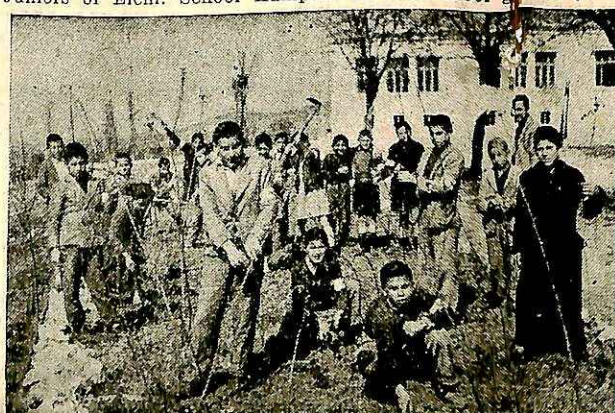

↑ Ε.Ε.Ν. Πυθαγορείου Γυμν. Σάμου με δώρα διὰ τούς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως των.
Juniors of Pythagorion High School Samos with gifts for the patients of the town Hospital.

↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Γεωργιανῆς Καβάλας με δώρα διὰ τούς ἀπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Georgiani with gifts for their poor School-mates.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καμπάνη Κιλκίς εἰς τὸν σχολικὸν κήπον των
Juniors of Elem. School Kampani in their school garden.

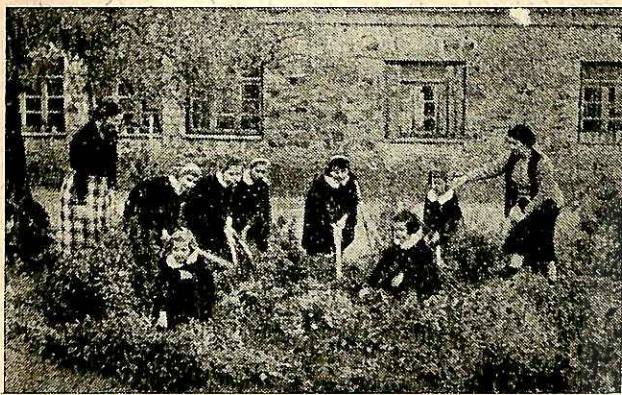
↓ Ε.Ε.Ν. 2ου καὶ 6ου Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Δράμας κατὰ τὴν ἐπισκεψὲν των εἰς τὸ Γηροκομεῖον Δράμας
Juniors of 2nd and 6th Elem. School Arama with gifts for the House for the Aged of their town.

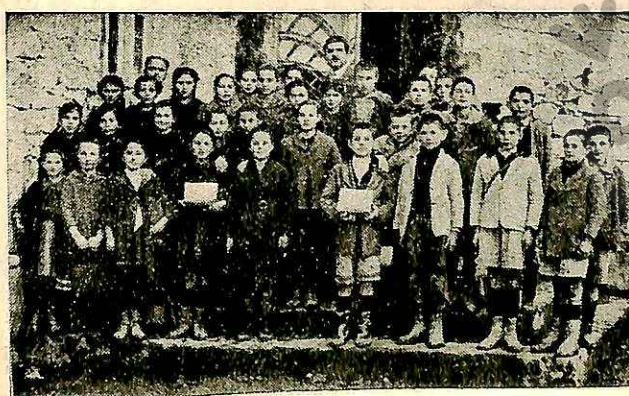
↓ Ε.Ε.Ν. 4ου καὶ 5ου Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Δράμας παρέθεσαν γεῦμα εἰς τούς τροφίμους τοῦ Γηροκομείου.
Juniors of 4th and 5th Elem. School Drama offered lunch to the inmates of the Home for the Aged.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ριόλιου Πατρῶν εἰς τὸν σχολικὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Riolion in their School garden.

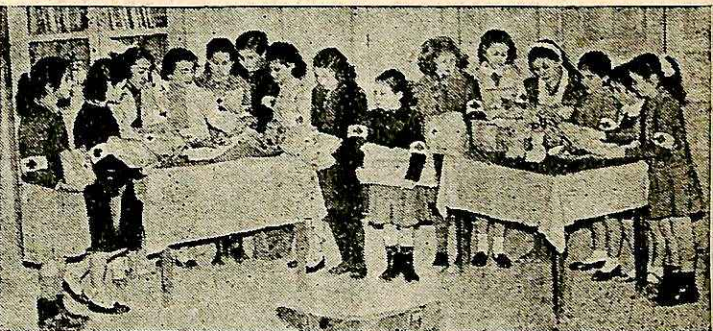
↓ Ε.Ε.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Παλαιὰ Καρδίτσης με δέματα διὰ τούς ἀπόρους μαθητάς τοῦ Δημ. Σχολείου Μεσσοχώρας Καρδίτσης.
Juniors of 2nd Elem. School Palama with gifts for the poor pupils of Elem. School Messochora.

→ Ε.Ε.Ν. 'Εκπαιδευτηρίου 'Αν. Κοτζιά 'Αμαρουσίου με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. 'Ανο Ζαλόγγου—'Ηπείρου
Juniors of Private School A. Kotzia with gifts for the poor pupils of the Elem. School Ano Zalongon.

→ Ε.Ε.Ν. Α' καὶ Β' Δημ. Σχολ. Κ. Νευροκοπίου ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τούς ἀπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of 1st and 2nd Elem. School K. Neurocopi packing gifts for their poor School-mates.

→ Ε.Ε.Ν. 37ου Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Πειραιῶς με δέματα διὰ τούς ἀπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of 37th Elem. School Piraeus with parcels for their poor school-mates.

→ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μαυροδενδρίου 'Εορδαίας διδάσκονται πρώτας βοηθήσεις
Juniors of Elem. School Mavrodendri during their First Aid lesson.

→ Ε.Ε.Ν. Δ. Ε. Αλφειούτσης εἰς τὸ σχολ. κούρσιον.
Juniors of Elem. School Alfiooussa at their hair dresser's saloon.

↓ Ε.Ε.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Κορίνθου με δώρα διὰ τούς στρατιώτας τοῦ φυλακίου
Juniors of 3rd Elem. School Corinth with gifts for the servicemen.

Μία από τις μεγαλύτερες μάχες του αρχαίου κόσμου ήταν η μάχη, που έγινε στον Μαραθώνα το 490 π. Χ., τότε που δέκα χιλιάδες Έλληνες κατετρό-

ΑΠΟ ΤΙΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

φάντασμα του αρχαίου Μαραθωνοδρόμου. Αργότερα, στα χρόνια της Τουρκικής κυριαρχίας, τους Πέρσες τους αντικατέστησαν οι Τούρκοι κατακτητάι κι η μάχη του Μαραθώνος έγινε ανάμεσα σ' Έλληνες και σέ Τούρκους. Κι ο άγγελιοφόρος δεν ήταν ένας, αλλά δύο, που ξεκίνησαν ν' αναγγέλλουν την νίκη στην πόλι των Αθηνών. Και να ποιά είναι η νεωτέρα αυτή λαϊκή παράδοση.

Μιά φορά, στα περασμένα χρόνια,

Ελάχιστοι από τους Τούρκους κατάρθρωσαν να ξεφύγουν.

πολυάριθμοι Τούρκοι με πλοία πολλά ξεκίνησαν από την χώρα τους κι ήρθαν να σκλαβώσουν την Αττική κι από κεί ολη την Ελλάδα. Έπειδή οι Έλληνες εφύλαγαν με ισχυρό στόλο τον Πειραιά, δεν έπροχώρησαν κατ' ευθείαν προς την πόλι των Αθηνών, αλλά έπροχώρησαν από το μέρος της πεδιάδος. Οι Έλληνες ήταν λίγοι μπροστά στην άμετρητη δύναμι του έχθρου. Με το σύνθημα του πολέμου από όλα τα γύρω χωριά και από τις μικρές πόλεις και από την Αθήνα συγκεντρώθηκαν οι πολεμιστάι στην πεδιάδα του Μαραθώνος. Εκεί οι Έλληνες απέφασαν να περιμένουν τους έχθρους. «Αν τους νικήσωμε έδω έσκέφθηκαν, έτελείωσε ο πόλεμος. Δεν θα προχωρήσουν ποτέ προς την Αθήνα. Η θα πεθάνωμε όλοι έδω πολέμοντας ή θα διώξωμε τους βαρβάρους από την Έλληνική γή». Κι αλήθεια έμειναν εκεί κι έπολέμησαν από την αύγη έως το βράδυ. Με λύσσα έπολέμησαν οι έχθροι, αλλά οι Έλληνες έδωσαν όλη την ψυχή τους σ' αυτόν τον δύσκολο άγώνα. Το αίμα εκύλισε ποτάμι πέρα στις λαγ-

καδιές. Έφθασε έως τις ρίζες του χωριού Βρανά κι έως τον Μαραθώνα. Σύρθηκε κάτω στη θάλασσα κι έβαψε κατακόκκινα τα κύματα. Θρήνος και μεγάλο κακό έπесе στον στρατό των

Τούρκων. Όσοι έσώθηκαν, έτρεξαν να γλυτώσουν στα καράβια. Με το ξημέρωμα της αύγης η τιπό λαμπρή νίκη είχε στεφανώσει τα έλληνικά όπλα. Ο Έλληνικός στρατός εκυνήγησε τους Τούρκους ως κάτω στην θάλασσα κι ελάχιστοι κατάρθρωσαν να ξεφύγουν. Η χαρά της νίκης ήταν μεγάλη. Δυό άγγελιοφόροι έτρεξαν να φέρουν τότε την είδησι στην Αθήνα. Ο ένας έτρεξε καβαλλάρης, ο άλλος πεζός κι άρματωμένος. Ο

καβαλλάρης έπήγε από το Χαλάντρι. Ο πεζός έπέρασε από άλλο χωριό. Σάν νάχε στα πόδια του φτερά άνέβηκε τον Αφορισμό και κατέβηκε την πλαγιά. Καθώς τον είδαν οι γυναίκες του χωριού έτρεξαν κοντά του: «Σταμάτα! του φώναξαν, σταμάτα!» Ηθελαν να τον έρωτήσουν τί απόγινε η μάχη. Άλλα εκείνος δεν άπάντησε. Έστάθη-

κε μια στιγμή να πάρη άναπνοή κι έπειτα πάλι δρόμο. Τέλος έφτασε σ' ένα δεύτερο χωριό έξω από την Αθήνα. Είχε λιγοστέψει η δύναμή του, τα πόδια του έτρεμαν, εκόντευε να ξεψυχήση. Από στιγμή σέ στιγμή νόμιζε πώς θα πέση κάτω. Πήρε μια βαθειά άναπνοή και με μια τελευταία προσπάθεια έφτασε τέλος στην Αθήνα: «Ενικήσαμε!» είπε κι εύθως ξεψύχησε.

Ο Άγγελιοφόρος, που έφυγε καβαλλάρης, δεν έφτασε ποτέ στον προορισμό του. Φαίνεται ότι έχαθηκε στον δρόμο. Εκεί όμως που έσταμάτησε ο πεζοδρόμος κι εκεί όπου έπηρε βαθειά άναπνοή άφησε τ' όνομα των ενεργειών του. Το πρώτο χωριό το ώνόμασαν Σταμάτα, γιατί οι γυναίκες εφώναξαν «Σταμάτα!» στον άγγελιοφόρο. Το δεύτερο το ώνόμασαν Ψυχικό, γιατί εκεί έπηρε βαθειά άναπνοή ο άγγελος του Μαραθώνος. Να λοιπόν πώς έπηρεαν το όνομά τους, σύμφωνα με την λαϊκή παράδοση, το χωριό Σταμάτα και τ' όμορφο Ψυχικό.

ΒΑΣ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Κάθε χρόνο την Πρωτομαγιά οι Έρυθροσταυρίτες την περνούσαν στη Γελαστή. Αυτή ήταν μια τοποθεσία πανέμορφη, κάμποσο μακριά απ' το χωριό τους.

Με τα πολύχρωμα λουλούδια και την πρασινάδα της έμοιαζε με κεντημένο χαλί.

Δέ χόρταιναν τα μάτια σου να βλέπουν άνθισμένες άγραμπελες, μυρτιές καταπράσινες, άγριολούλουδα, άνεμωνες, κισσό και δένδρα φορτωμένα από μυρωμένους άνθους.

Δέ χόρταινες ν' άκους άηδόνια και κοτσίφια να κελαϊδούν και μύρια άλλα πουλιά να ξελαρυγγίζονται. Στη Γελαστή καταλάβαινες τί θα πη Μάης και άνοιξι. Σ' αυτή έβλεπες νερά καθάρια και δροσερά να κελαρίζουν και να ποτίζουν χωράφια και περιβόλια καταπράσινα γεμάτα λαχανικά.

Κοντά στη Γελαστή ήταν κι ένα δασάκι, που το φύλαγε ένα συμπαθητικό γεροντάκι, ο μπάρμπα-Λεμονής. Χρόνια το φύλαγε και καθώς ήταν στον κόσμο δίχως συγγενείς και όλομόναχος τ' άγαπούσε τα δένδρα σαν παιδιά του.

Αν καταλάβαινε κανένα πώς κάνει στα δένδρα ζημιές, δεν τον άφινε να πλησιάση στο δασάκι του. Για τους Έρυθροσταυρίτες όμως γινόταν θυσία. Τα παιδιά αυτά τα είχε στην καρδιά του. Είχαν την άδειά του να γυρίζουν στο δασάκι άνενόχλητα, να μοζεύουν λουλούδια, να κάθονται κάτω από τις βαλανιδιές, να τραγουδούν, να χορεύουν. Ηξερε πώς οι Έρυθροσταυρίτες τα άγαπούσαν τα δένδρα. Πολλές φορές άλλα παιδιά τον ρωτούσαν.

—Γιατί, μπάρμπα-Λεμονή, δεν άφίνεις κι έμάς να μπαίνωμε στο δασάκι, να παίζωμε και να μαζεύωμε λουλούδια;

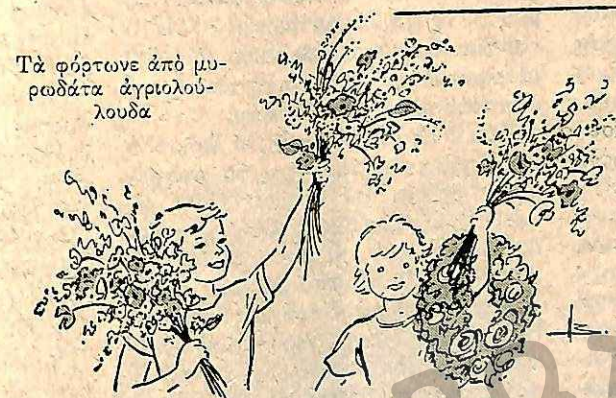
—Γιατί έσείς δεν ξερετε από δένδρα και δεν τ' άγαπάτε. Όσες φορές σάς άφησα και μπήκατε, μετάνιωσα σαν είδα με πόση άπρονιά φερθήκατε στα δενδράκια μου.

Τη σημερινή Πρωτομαγιά ο μπάρμπα Λεμονής καθόταν ψηλά σέ μια πέτρα και άγνάντευε. Εκεί κοντά είχε και την καλυβίτσα του. Πρόσεχε τον κόσμο, που κατηφόριζε, και φύλαγε απ' εκεί το δασάκι.

Αν έβλεπε κανένα, που ήθελε να μπη, σφύριζε δυνατά με τη σφυρίχτρα του και τον σταματούσε.

Σέ λίγο είδε και κάτι σά μια μεγάλη γραμμή να κατεβαίνει από το δρόμο του χωριού προς την πλαγιά! Κατάλαβε πώς είναι οι Έρυθροσταυρίτες

Τα φέρτωνα από μυρωδάτα άγριολούλουδα

με το δάσκαλο. Τώρα άρχισε να ξεχωρίζη και τα τραγούδια τους

«Ηρθε ο Μάης γελαστός με τα πολλά λουλούδια... Λουλούδια ως μαζέψωμε και ρόδα και κρίνα...

Καμμία άμφιβολία πιά δεν του έμεινε πώς είναι τα παιδιά του σχολείου. Το ένα τραγούδι τέλειωναν και το άλλο άρχιζαν και η πλαγιά ήχο-λούσε από γλυκές χαρούμενες φωνές.

Ο μπάρμπα Λεμονής άφησε τότε το παρατηρητήριο του και διευθύνηκε με χαρούμενο πρόσωπο προς το μέρος, που έρχονταν τα παιδιά κι ο δάσκαλός τους για να τους καλωσορίση.

Ο άπλοικός αυτός άνθρωπος ήθελε να δείξη τη χαρά του, που τους ξανάβλεπε. Ηθελε να τους δείξη πώς τους περιέμενε όπως περιέμενε κανέναν τους συγγενείς του, τα άγαπημένα του πρόσωπα. Άλλά γιατί αισθανόταν τόσο άγάπη για τα παιδιά αυτά ο καλός γέροντας;

Γιατί όσες φορές μπήκαν στο δασάκι του το σεβάστηκαν, έδειξαν πώς είναι παιδιά πολιτισμένα, πώς ξέρουν να άγαπούν το πράσινο. Λίγο πιό πέρα σ' ένα ίσιωματάκι μικρό, ήταν καμμία δεκαριά δενδράκια στηλωμένα απ' την περσινή Πρωτομαγιά. Ήταν λυγισμένα από τον άέρα και τα στηλωσαν πέρυσι οι Έρυθροσταυρίτες. Τους είχαν άνοίξει και από μια γουρνίτσα για να ποτίζονται απ' το νεράκι της βροχής.

Αυτά θυμόταν ο Μπαρμπα Λεμονής. Άκόμα θυμόταν πώς οι Έρυθροσταυρίτες πέρυσι, που έτυχε να χτυπήση από μια πέτρα σουβλερή, του έδεσαν την πληγή με επίδεσμο και γλύτωσε από τη μόλυνσι. Τέτοια παιδιά πώς να μη τα δεχθή στο δασάκι του ο Μπαρμπα Λεμονής. Πώς να μη τ' άγαπά με όλη του την ψυχή;

Όλη την ήμέρα κάθισε μαζί τους, και όταν το βράδυ τα παιδιά ξεκίνησαν για το χωριό ο μπάρμπα-Λεμονής τα φέρτωνα από μυρωδάτα άγριολούλουδα.

Τους έφτιασε ένα όμορφο στεφάνι για να βάλουν μπροστά στο σχολείο. Ένα άλλο για την Παναγία της Έκκλησίας τους και τρίτο για το Μνημείο των πεσόντων.

Και για το Δάσκαλο, τον κύριο Σεβαστό, έκαμε επίσης ένα ώραίο στεφάνι. Του το πρόσφερε για να του δείξη πώς δίχως τις δικές του προσπάθειες, δεν θα μπορούσαν τα παιδιά του σχολείου του να γίνουν τόσο διαλεχτοί έρυθροσταυρίτες.

Έξεκίνησε πάνοπλος.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΑ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΡΕΚΟΡ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος ότι η περασμένη αθλητική περίοδος ήταν μια από τις καλλίτερες σε δημιουργία νέων ελληνικών επιδόσεων και ότι αυτό προοιωνίζει επίσης εξαιρετική και την εφετεινή αθλητική περίοδο, που άρχισε πρὸς διμήνου. Καί φαίνεται δὲν είχαμε ἄδικο, γιατί ἀπὸ τοὺς πρώτους μάλιστα ἀγῶνας στίβου, πού έγιναν στή Ρόδο κατὰ τὴς ἀρχῆς Μαρτίου, με τὴν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν ἐνσωματώσεως τῆς Δωδεκανήσου, είχαμε τρία νέα ρεκόρ, πού, ἂν δὲν ἀναγνωρίσθηκαν ἐπίσημως λόγω τοῦ εὐνοϊκοῦ ἀνέμου, πού φυσοῦσε τὴν ὥρα τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀγωνισμάτων, δὲν ἔπασσαν ὁμως νὰ δείχνουν τὴν ἐξέλιξι τοῦ ἀθλητισμοῦ μας καὶ τὸ τί πρόκειται νὰ γίνη ἐφέτος. Τὴν ἐποχὴ ἰδίως, πού θὰ ἔλθουν γιὰ νὰ ἀγωνισθοῦν στήν Ἀθήνα οἱ 60 καλλίτεροι Ἀμερικανοὶ πρωταθληταί, δηλαδὴ περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου με ἀρχῆς Αὐγούστου, ἐλπίζομε πὼς καὶ οἱ δικοὶ μας ἀθληταὶ θὰ βρίσκονται στήν καλλίτερη φόρμα τους κι ἔτσι θὰ μᾶς δοθῇ ἡ ἐξαιρετική εὐκαιρία ὄχι μόνο νὰ θαυμάσωμε τοὺς περίφημους Ἀμερικανούς ἄσσοις τοῦ παγκοσμίου στίβου, ἀλλὰ καὶ νὰ χαιρετίσωμε πολλές νέες καὶ ὠραίες Ἑλληνικὲς ἐπιδόσεις. Τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τὴς ἀρχῆς Μαρτίου, δηλαδὴ σὲ ἐποχὴ, πού ἄλλοτε οἱ ἀθληταὶ μας δὲν είχαν κἂν ἐμφανισθῇ στὸ στίβο, ὁ Καλαμπάκος ἔφθασε σχεδὸν τὰ 70 μέτρα στὸν ἀκοντισμό, ὁ Σφήκας τὰ 15 μ. 20 στὸ τριπλοῦν καὶ ὁ Μαρσέλλος ἔτρεξε τὰ 110 μέτρα μετ' ἐμποδίων σὲ 14" 6/10, ἔστω καὶ μ' εὐνοϊκὸ ἀέρα, μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ τρέφωμε τὴς πρὸς τὴν ζωηρὴς ἐλπίδες γιὰ τὴν βελτίωσι τῶν ἐπιδόσεων τῶν ἀθλητῶν μας, πού μερικὲς ἀπ' αὐτὲς ἐλάχιστα πιά ὑπολείπονται ἀπὸ τὴς καλλίτερες Εὐρωπαϊκὲς.

Ἀλλὰ μὴ καὶ ἀσχοληθῇκαμε με τὴν βελτίωσι τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιδόσεων κατὰ τὴν προηγούμενη ἀθλητική περίοδο, θάταν παράλειψις νὰ μὴ σχολιάσωμε με θαυμασμό καὶ τὴν πρωτοφανῇ στὰ παγκόσμια ἀθλητικά χρονικὰ δημιουργία νέων παγκοσμίων ρεκόρ κατὰ τὴν ἴδια περίοδο. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμε ὅτι σὲ διά-

στημα πέντε μόνον μηνῶν κατερρίφθησαν 22 παγκόσμιες καὶ εὐρωπαϊκὲς ἐπιδόσεις. Αὐτὸ δὲν ἔγινε ποτὲ ἄλλοτε στήν ἱστορία τοῦ παγκοσμίου ἀθλητισμοῦ. Ἀξίζει, λοιπόν, νὰ σημειώσωμε αὐτὲς τὴς ἐπιδόσεις. Πρῶτα-πρῶτα στοὺς δρόμους ταχύτητος τρεῖς Ἀμερικανοὶ δρομεῖς, δύο Λευκοὶ ὁ Μόρροου καὶ ὁ Σάιμ καὶ ἓνας Νέγρος, ὁ Μάρττισον, ἰσοφάρισαν τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τῶν 100 γυαρδῶν (9" 3/10), ἐνῶ ὁ Γερμανὸς Γκέμαρ, ἐπέτυχε τὴν κατάρριψι τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἰδίου ἀγωνίσματος με 9" 5/10 τῶν 200 μέτρων με 20" 4/10 καὶ τὴν ἰσοφάρισι τοῦ ρεκόρ τῶν 100 μέτρων με 10" 2/10, πού κατεῖχε ὁ συμπατριώτης του Φύτερερ.

Δύο Φιλανδοὶ δρομεῖς, οἱ Σαλόλα καὶ Σαλόνεν κατέρριψαν τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ δρόμου 1500 μέτρων, πού κατεῖχε ὁ Οὐγγρος Ροζαβόλγκυ με 3' 40" 6/10, εἰς 3' 40" 2/10. Μετὰ ἀπὸ 24 ὥρες ὁμως, ὁ ἡττηθεὶς ἐδῶ ἀπὸ τὸν Δεσάστα στὰ 800 μέτρα, Τσέχος Γιούγκβιρτ ἐβελτίωσε τὸ ρεκόρ τῶν Φιλανδῶν αἰσθητά, με τὸ νὰ καλύψῃ τὰ 1500 μέτρα εἰς 3' 38" 1/10.

Ἐντύπωσιν προξένησε ἐπίσης ἡ ἐπιτυχία τοῦ Βρεττανοῦ Ἰμποτσον, πού κατέρριψε κατὰ ὀκτὼ δέκατα τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ μιλλίου (1609) μέτρων. Τὸ ρεκόρ αὐτὸ κατεῖχε ὁ Αὐστραλὸς Λάντυ με 3' 58" καὶ ἔθεωρεῖτο μὴ ἀπὸ τὴς πιὸ ἀπλησίαστες ἐπιδόσεις. Ἐπειτα, ὁ Γερμανὸς Λάουερ κατέρριψε εἰς τὰ 110 μέτρα μετ' ἐμποδίων τὸ Εὐρωπαϊκὸ ρεκόρ τοῦ Ρώσου Μιχαήλωφ (13" 9/10). σὲ 13" 7/10.

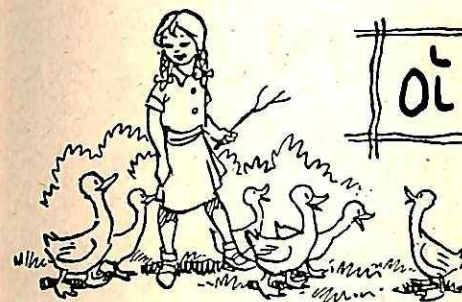
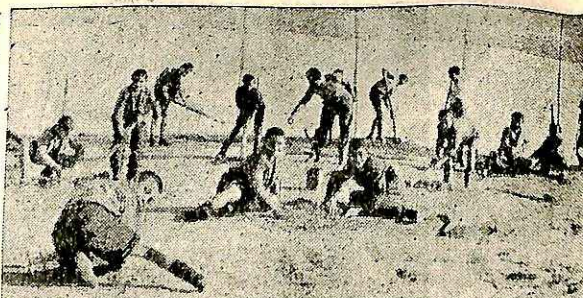
Δύο Ρῶσοι ἀθληταί, ὁ Ὀλυμπιονίκης Κούτς καὶ ὁ ἄλτης Στεπάνωφ ἐπέτυχαν νέα παγκόσμια ρεκόρ στὸ δρόμο 5000 μέτρων ὁ πρῶτος με 13' 35" καὶ στὸ ἄλμα εἰς ὕψος ὁ δεύτερος με 2μ. 16. Ὅπως ὁμως εἶναι γνωστὸν, τὸ ρεκόρ τοῦ Στεπάνωφ δὲν ἀνεγνωρίσθη, ἐπειδὴ ὁ Ρῶσος ἀθλητὴς χρησιμοποιοῦσε εἰδικὸ ὑπόδημα με παχὺ λάστιχο, πού τοῦ ἔδινε μεγαλύτερη ἐκτίναξι ἀπὸ τὴν φυσιολογική. Ἔτσι οἱ Ἀμερικανοὶ διετήρησαν τὴν κυριαρχία τους στὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ ἀγωνίσματος αὐτοῦ, πού

διαρκεῖ μὴ ὀλόκληρη πεντηκονταετία.

Ὁ πασίγνωστος ἄλτης τοῦ ἐπὶ κοντῷ Γκουτόφσκυ κατέρριψε δύο φορές στήν Καλλιφόρνια τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ συμπατριώτη του Γουώρμερνταμ (4 μ. 77), πηδώντας 4.78 καὶ 4.82. Τὸ τελευταῖο ὁμως αὐτὸ ὕψος τῶν 4 μ. 82, ἐνῶ ἀνεγνωρίσθη ἐπίσημως σὰν νέα Ἀμερικανικὴ ἐπίδοσις, δὲν κατεχωρήθη στὸν πίνακα τῆς παγκοσμίων ρεκόρ, ἐπειδὴ ἓνας κριτὴς ἔπιασε τὸ κοντάρι τοῦ Γκουτόφσκυ, πού ἔγερνε πρὸς τὸ σκάμμα, τὴν ὥρα πού ὁ ἄλτης εἶχε περάσει πιά τὸν πῆχυν. Αὐτὸ δὲν τὸ ἐπιτρέπουν οἱ διεθνεῖς κανονισμοί, ἀλλὰ στήν περίπτωσι τοῦ Γκουτόφσκυ τὸ κοντάρι του ἦταν μικρότερο ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν 4.82, ἀφοῦ τὸ μήκος του ἔφθανε τὰ 4μ. 76, καὶ συνεπῶς ἦταν ἀδύνατον νὰ ρίξῃ τὸν πῆχυν καθὼς ἔπεφτε πρὸς τὸ σκάμμα. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Γιῶργος Ρουμπάνης ἐβελτίωνε τὸ εὐρωπαϊκὸ ρεκόρ τοῦ ἰδίου ἀγωνίσματος, πού ἀνῆκε στὸν Γερμανὸ Πρόυγκερ (4.52), πηδώντας 4.55 στήν Ἀθήνα καὶ 4.59 ἀνεπαισθήτως στὸ Σάν Ντιέγκο. Ἐπίσης ὁ Τσέχος σφαιροβόλος Σκόμπλα ἐβελτίωσε στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο τὸ εὐρωπαϊκὸ του ρεκόρ (17.74) ἐπιτυχάνοντας βολὴ 18μ. 05.

Ὁ Ἀμερικανὸς Ὀλυμπιονίκης Κούρνεϋ κατέρριψε τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τῶν 880 γυαρδῶν σὲ χρόνο 1' 46" 8/10 καὶ ὁ συμπατριώτης του Κάλμπερθ κατέρριψε τὸ ρεκόρ τοῦ κόσμου στὴς 440 γυαρδες μετ' ἐμποδίων σὲ 50" 5/10. Τέλος, οἱ ὁμάδες σκυταλοδρομίας 4 X 110 γυαρδῶν, 4 X 200 μ. 4X220 γυαρδῶν καὶ 4X880 γυαρδῶν, τῶν Πανεπιστημίων τοῦ Τέξας καὶ τῆς Ἀμπιλιν, ἐδημιούργησαν νέες παγκόσμιες ἐπιδόσεις στὴς ἀποστάσεις αὐτὲς καὶ ὁ Ρῶσος Ἰβάνωφ κατέρριψε τὸ ρεκόρ τοῦ κόσμου στὰ 30.000 μέτρα σὲ χρόνο 1 ὥρας 35' καὶ 1".

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ποταμῶν Κ. Νευροκοπίου φυτεύουν πεύκα.
Juniors of Elem. School Potamon Macedonia planting pine-trees.

Οἱ πάπιες τῆς Ρηνιώς

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γρεβόπου

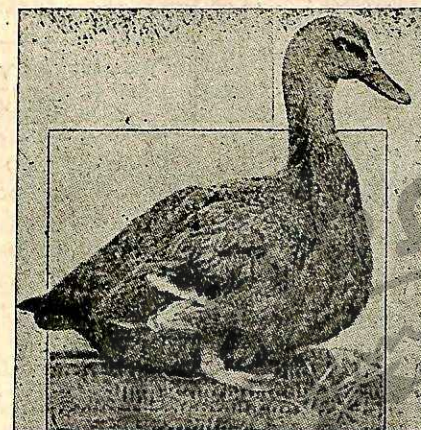
Ἡ πατρίδα τῆς Ρηνιώς, εἶναι ἓνα ὁμορφο χωριουδάκι στήν περιφέρεια Καστοριάς, με κρυστάλλινα νερά καὶ ὄλο δροσιά. Τὰ σπιτάκια του εἶναι καινούρια, γιατί τὰ ἔχτισαν τώρα τελευταῖα, μετὰ τὴν καταστροφή τῆς Κατοχῆς.

Ἡ Ρηνιώ, πού εἶναι καὶ ἐρυθροσταυρίτισσα, ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα καὶ τὰ πουλερικά, πού τρέφουν οἱ γονεῖς τῆς στήν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ τους, ἀγαπᾷ τὴς πάπιες τῆς. Ἐχει ὡς 15. Κάποτε γίνονται 20 καὶ 30 μὰ ἡ μητέρα τῆς δὲν ἐπιτρέπει μεγαλύτερο ἀριθμὸ καὶ τὴς πουλᾷ στὸ γυρολόγο. Μὲ τὰ χρήματα, πού παίρνει, ἀγοράζει ροῦχα, παπούτσια, δαντέλλες, βιβλία, τετράδια ἀποκλειστικῶς γιὰ τὴ Ρηνιώ, γιατί αὐτὴ τὴς βόσκει καὶ τὴς περιποιεῖται. Ἐτσι ἡ Ρηνιώ ἀπὸ τὴς πάπιες τῆς τρώει αὐγά, κρέας, ντύνεται, φορεῖ ὠραία παπούτσια καὶ γαλότσες τὸν χειμῶνα καὶ ἀγοράζει καὶ τὰ βιβλία τῆς.

Πῶς τὸ κατορθώνει αὐτὸ ἡ Ρηνιώ, πού δὲν εἶναι πάνω ἀπὸ 12 χρονῶν; Θὰ σᾶς τὸ διηγηθῶ, γιὰ νὰ μάθετε καὶ σεῖς καὶ ἂν μπορῆτε νὰ τὸ ἐφαρμόσετε. Δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο. Ἡ Ρηνιώ ἀγαπᾷ πολὺ τὴς πάπιες τῆς. Τὴς κοιτάζει μέσα στὰ μάτια καὶ ξέρει τί θέλουν. Ὅταν τὸ πρῶν ξυπνήσῃ καὶ κἀνὴ τὸ σταυρὸ τῆς, διαβάζει τὰ μαθήματά τῆς καὶ κατόπιν τρέχει ἀμέσως στὸ κοτέτσι. Ἐκεῖ κοιμούνται τὴ νύχτα οἱ πάπιες, πάνω σὲ καθαρὸ ξηρὸ χορτάρι. Ξέρει τὴν ὥρα ἡ Ρηνιώ, γιατί ἂν πάῃ νωρίτερα, οἱ πάπιες δὲν θάχουν γεννήσει τὰ αὐγά τους καὶ τότε θὰ τὰ σκορπίσουν στὴ βοσκή, πού τὴς ὀδηγεῖ. Ἡ πάπια ἔχει αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα. Σκορπᾷ τὰ αὐγά τῆς, ὅπου βρεθῇ, ὅταν πρόκειται νὰ γεννήσῃ ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἀξία τους.

Ἄν ἡ Ρηνιώ πάῃ ἀργότερα στὸ κοτέτσι, ναὶ μὲν οἱ πάπιες θὰ ἔχουν γεννήσῃ τὰ αὐγά τους, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι ἐγκαίρως στὸ σχολεῖο. Ὅταν ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, τὴν καλημερίζουν καὶ τῆς φωνάζουν χτυπώντας τὰ φτερά τους ἀπὸ τὴ χαρὰ τους. Ἐ-

πειτα μαζεύει τὰ αὐγά στήν ποδιά τῆς. Πότε εἶναι 10, πότε 12 καὶ πότε 15. Δηλαδὴ γεννοῦν σχεδὸν κάθε μέρα. Ἐχουν τὸ προσόν αὐτὸ οἱ πάπιες καὶ μάλιστα οἱ πάπιες τοῦ Πεκίνου, ἀπ' αὐτὲς πού τρέφει ἡ Ρηνιώ. Ἐπειτα εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴς ὀδηγήσῃ καὶ στὴ βοσκή καὶ ἐκεῖ νὰ τὴς ἀφήσῃ καὶ νὰ πάῃ στὸ σχολεῖο καὶ νὰ τὴς πάρῃ ἄμα σχολάσῃ. Ἡ βοσκή ὡς τὸ ἀπομεσήμερο εἶναι ἀρκετὴ. Πρὶν τὴς πάει στὴ βοσκή, τοὺς δίνει νὰ φᾶν λίγο βρεμμένο πίτουρο καὶ κομμένο καλαμπόκι. Ἐνῶ τρῶν οἱ πάπιες, τρέχει ἡ Ρηνιώ καὶ τρώει καὶ αὐτὴ τὸ προῖνό τῆς. Κατόπιν παίρνει τὴ σάκκα τῆς, ἀνοίγει τὴν πόρτα καὶ ἀφίνει τὴς πάπιες τῆς νὰ βγοῦν στὸ δρόμο. Τὴς

βάζει στὴ γραμμὴ, γιατί οἱ πάπιες καὶ οἱ χῆνες ἔχουν αὐτὴ τὴ συνήθεια. ὅταν πᾶν στὴ βοσκή νὰ εἶναι ἡ μία πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη, στὴ γραμμὴ σὰν στρατιῶτες. Ὅταν φθάσῃ στὸ πατρι-κὸ μικρὸ λειβάδι, τὴς ἀποχαιρετᾷ με γλυκόλογα καὶ φεύγει γιὰ τὸ σχολεῖο. Οἱ πάπιες τὴν χαιρετοῦν με ξεφωνητά, ἀλλὰ πέφτουν ἀμέσως στὸ νερὸ νὰ κολυμπήσουν, νὰ ψάξουν γιὰ κανένα ζωύφιο καὶ νὰ φᾶν χλωρὸ χορταράκι.

Ἡ Ρηνιώ κάθεται στὸ σχολεῖο ὡς τὴς 2 μετὰ τὸ μεσημέρι. Ἄμα σχολάσῃ ἀμέσως κατεβαίνει στὸ λειβάδι νὰ δῇ τὴς πάπιες τῆς. Μόλις τὴν δοῦν ἀμέσως τὴν χαιρετοῦν πάλι με ξεφωνητά καὶ βγαίνουν ἀπὸ τὸ νερὸ. Τὴς βάζει πάλι στήν γραμμὴ, τοὺς λέει γλυκά λόγια, φθάνει στὸ σπῆτι καὶ ἀνοίγει τὴν πόρτα νὰ μποῦν. Μπαίνει καὶ

αὐτὴ, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ οἱ πάπιες τῆς κάθονται ἐπάνω στὸ χῶμα ἢ καὶ μέσα στὸ κοτέτσι πάνω στὸ ξερὸ χόρτο γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦν.

Χαιρετίζει κατόπιν τὴ μητέρα τῆς. Κάθεται στὸ τραπέζι, τρώει καὶ κοιμάται ὡς τὸ ἀπόγευμα, ὁπότε ξυπνᾷ καὶ

τρέχει πάλι στὴς πάπιες τῆς. Ἀλλάζει τὸ νερὸ τῆς σκάφης με φρέσκο καὶ καθαρὸ ἀπὸ τὸ πηγάδι, παραθέτει τὸ βραδυὸν σιτηρέσιο ἀπὸ σπόρους καὶ φεύγει γιὰ νὰ παίξῃ λιγάκι. Οἱ πάπιες παίζουν καὶ αὐτὲς καὶ μόλις σουρουπώσῃ ἀμέσως χώνονται μέσα στὸ κοτέτσι γιὰ νὰ κοιμηθοῦν.

Ἡ Ρηνιώ πηγαίνει, ρίχνει μὴ μὰτιά, τὴς καληνυχτίζει καὶ κλείνει τὴν πόρτα.

Κάθε τρεῖς ἢ τέσσερες μέρες ἀλλάσσει τὸ χόρτο, ἀφοῦ καθάρισῃ καλὰ τὸ κοτέτσι. Κάθε μῆνα τὸ ἀσβεστώνει. Ξεσκονίζει τὴς μακρουλὲς φωλιές, ὅπου γεννοῦν οἱ πάπιες.

Ὅταν ἔχει κλωσσες πάπιες, πάντοτε βγάξει ἔξω τοὺς ἀρσενικοὺς, γιατί εἶναι ἐνοχλητικοὶ καὶ μόνον τὴ νύχτα τοὺς ὀδηγεῖ μέσα στὸ κοτέτσι. Ἡ πάπια θέλει 28-30 μέρες γιὰ νὰ ἐκκολάψῃ τὰ αὐγά τῆς καὶ ὅλες αὐτὲς τὴς μέρες τὴς περιποιεῖται ἐξαιρετικὰ ἡ Ρηνιώ, ὅσες καὶ ἂν εἶναι.

Οἱ πάπιες καὶ οἱ χῆνες ὀνομάζονται νηκτικά καὶ παλαμόποδα. Κολυμποῦν πολὺ εὐκόλα, λούζονται μέσα στὸ νερὸ, παίζουν, βόσκουν. Τὰ πόδια τους τὰ χρησιμοποιοῦν ὡς κουπιά. Ἄν τὰ παρατηρήσετε καλὰ, θὰ δῆτε πὼς ἔχουν ἓνα πέλμα ἀρκετὰ μεγάλο καὶ τὸ χρησιμοποιοῦν με μεγάλη εὐχέρεια σὰν κουπῖ.

Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπημένα μου παιδιά, καὶ ἂν σᾶς ἀρέσῃ ἡ δουλειὰ τῆς Ρηνιώς, προσπαθήσετε νὰ τὴν μιμηθῆτε.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀθανασίου Δράμας περιποιοῦνται τὰ ζῶα τοῦ Σχολείου των.
Juniors of 1st Elem. School St. Athanasios looking after the animals of their School.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

8η ΜΑΪΟΥ
Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η 8η Μαΐου είναι μία μεγάλη επέτειος. Είναι η Ημέρα του Έρυθρου Σταυρού. Εφέτος, την 8ην Μαΐου εορτάζεται η 130ή επέτειος της γεννήσεως του ιδρυτού του Ε.Σ. Έρρίκου Ντυνά.

Κατ' αὐτήν ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν θὰ ἐκδηλώσῃ τὴν προσήλωσίν του εἰς τὰ ὑψηλὰ Ἐρυθροσταυρικὰ ἰδεώδη.

Οἱ Ἕλληνες Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται, κατὰ τὸν εορτασμὸν τῆς ἐπετείου ταύτης, ἐπετείου ὥραίων καὶ εὐγενῶν ἀρχῶν, τῆς ἀνακουφίσεως τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ πόνου, τῆς ἐφαρμογῆς δηλαδὴ τῶν χριστιανικῶν ἐπιταγῶν «βοηθεῖτε ἀλλήλους» καὶ «ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐρυθροῦ καὶ τὴν ἐξαρσίν τοῦ ἔργου τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτοῦ, θὰ πραγματοποιήσουν ἀσφαλῶς ἔργα μαρτυροῦντα τὴν κατανόησιν καὶ ἀπήχησιν, τὴν ὁποῖαν αἱ ἀρχαὶ αὗται εὐρίσκουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Κορέας

Σεὺλ 4-4-1958

...Οἱ ὡραιότατοι πίνακες ζωγραφικῆς τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν θὰ προσθέσουν ἀσφαλῶς ἓνα χαρακτηριστικὸν τόνον εἰς τὴν ἐκθεσὶν μας καὶ σὰς εἰμέθα εὐγνώμονες διὰ τὴν συμμετοχὴν σας.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Shinsil Kim

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Τὸ Κολλέγιον Ἀρρένων Ψυχικοῦ διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀτσιποπούλου Ρεθύμνης 2 δέματα, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Μοναστηρακίου Ρεθύμνης 2 δέματα, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καρυδιῶν Ἀμαρίου Ρεθύμνης 1 δέμα καὶ διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Βρυσῶν Ἀμαρίου Ρεθύμνης 1 δέμα, με σχολ.εἶδη καὶ εἶδη βοηθείας.

2) Ἡ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ Θελέων Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καρυδιῶν Κομοτινῆς 1 δέμα με σχολ. εἶδη.

3) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Συμβολῆς Φυλλίδος διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Οἰνῆς Κοζάνης 1 δέμα με βιβλία.

4) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Κωνσταντίνου Μυλοποτάμου Ρεθύμνης διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Κομνηνῶν Βερροίας 3 δέματα με ξηροὺς καρπούς κλπ.

5) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀνω Ἀρχανῶν Ἡρακλείου διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ριαχώβου Ἰωαννίνων 1 δέμα με σταφίδα.

6) Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Δράγανης Παραμυθίας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λιόφης Φιλιατῶν 135 δραχμᾶς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1957-58

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ομάδων Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεθύμουν νὰ συμμετάσχουν εἰς τοὺς προκηρυχθέντας διαγωνισμοὺς σχολ. ἔτους 1957-58:

1) «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ»

2) Α.Ε. «ΙΖΟΛΑ» καὶ

3) Α.Ε. «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ».

ἀναδημοσιεύομεν ἀπὸ τὰ τεύχη μηνὸς Νοεμβρίου 1957, σελ. 17, μηνὸς Φεβρουαρίου 1958 σελ. 20, καὶ μηνὸς Ἀπριλίου 1958, σελ. 17, τὰ κάτωθι:

Α. Διαγωνισμὸς διὰ τὸ Βραβεῖον «ΑΧ. ΚΥΡΟΥ»

Α'. Βραβεῖον Δρχ. 3.000

Β'. Βραβεῖον Δρχ. 2.000

Β. Διαγωνισμὸς διὰ τὸ Βραβεῖον Α.Ε. «ΙΖΟΛΑ»

17 Βραβεῖα συνολικῆς ἀξίας Δρχ. 15.950.

Γ. Διαγωνισμὸς διὰ τὸ Βραβεῖον Α.Ε. «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ».

Α'. Βραβεῖον Δρχ. 1.200

Β'. » » 800

πρὸς βράβευσιν ομάδων Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναπτύξουν τὴν καλλιτέραν Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1957-58.

Αἱ ομάδες Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ μετάσχουν τῶν ἀνωτέρω διαγωνισμῶν, δέον νὰ ἀποστείλουν διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου, πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχολείων τῆς Περιφέρειας τῶν, ἐκθεσιν τῆς δράσεώς των. Ὁ κ. Ἐπιθεωρητής, μετὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον, θὰ διαβιβάσῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1958 εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. (ὁδὸς Μάκενζυ Κιγκ 1) ὅσας κατὰ τὴν κρίσιν του εὐρίσκει ἀξίας βραβεύσεως.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γεν. Δελτία ὡς καὶ τὸ Ἐρωτηματολόγιον δράσεως.

2) Μέχρι τέλους τοῦ σχολ. ἔτους νὰ μᾶς σταλοῦν: α) τὰ λευκώματα σχολ. ἀλληλογραφίας, β) οἱ πίνακες ζωγραφικῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις γ) ἐκθέσεις δράσεως διὰ τοὺς διαγωνισμοὺς α) «ΑΧ. ΚΥΡΟΥ» β) Α.Ε. «ΙΖΟΛΑ» καὶ γ) Α.Ε. «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ» ἀπαραίτητως διὰ τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ τεῦχος μηνὸς Μαΐου, εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ σχολ. ἔτους 1957-58 καὶ ἐπιφυελοῦμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀπευθύνωμεν εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ ἰδιαίτερώς πρὸς τοὺς φίλους κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὺς, οἱ ὁποῖοι με τὴν πρόθυμον συνεργασίαν των βοηθοῦν τόσο πολύ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Περιδικικοῦ μας, τὴν ὁποῖαν μαρτυρεῖ ἡ σταθερῶς καὶ μεγάλως αὐξανόμενη κυκλοφορία του.

Ε.Σ.Ν. 41ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τὰ ἄπορα παιδιὰ τοῦ Δημ. Σχολ. Ἀνάβρας Φθιώτιδος.

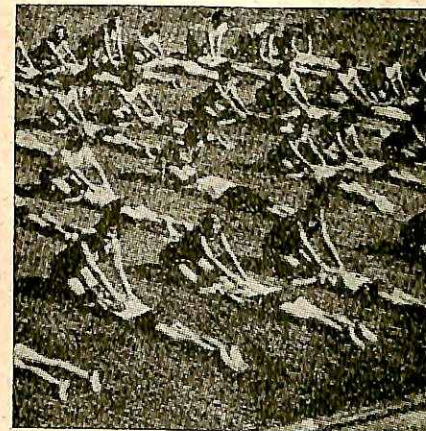
Juniors of 41st Elem. School Athens packing gifts for the poor pupils of Elem. School Anavra Fthiotis

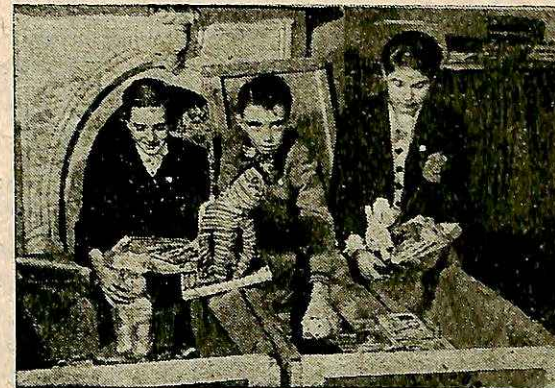
ΚΙΝΗΣΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ἐρ. Στ. Νεότητος. Κατ' αὐτὸ ὁργανώθη διεθνὴς ἐκθεσις Ε.Σ.Ν. εἰς ἣν μετέσχε καὶ ὁ Ἑλλήν. Ἐρ. Σταυρὸς Νεότητος διὰ τῆς ἀποστολῆς λευκωμάτων καὶ πινάκων, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπελέγη μετὰ τῶν 18 δραστηριοτέρων Ἐρ. Στ. Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου.

Japanese Junior Red Cros Convention.

Ἀμερικανίδες Ἐρυθροσταυρίτισσαι ἀσχοῦνται εἰς τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν.
American Juniors practicing in artificial respiration.

Καναδοὶ Ἐρυθροσταυρίται συσκευάζουν δέματα διὰ τὰ ἄπορα καὶ ἀσθενῆ παιδιὰ.
Canadian juniors packing gifts for sick and poor children.

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 11)

στὸ φῶς ἐκεῖνο πού ἐτράβηξε, τὸ ἐκαθάρισε λιγάκι καὶ τέλος ἐμίλησε:

—Καὶ νὰ ἐπὶ τέλους καὶ κάτι πού δὲν τὸ περιμένατε. Εἶναι τὸ χαμένο διαμάντι. Τὸ «Ἄστρο τῆς Ἡμέρας»!!! Νάτο!!!

Φωνὴ ἐκπλήξεως βγήκε ἀπὸ τὰ στόματα ὅλων. Καὶ τὸ θαυμαστὸ διαμάντι ἔρριχνε πάλι τὴ λάμψιν του ὁλόγυρα ὅπως καὶ πρὶν.

Ἡ Ἀλίκη ἔτρεξε στὸν πατέρα της καὶ τοῦ ἔκανε ἀέρα, προλαμβάνοντας ἔτσι καμμιά νέα του λιποθυμία, πού δὲν ἦταν καθόλου ἀπίθανη πάνω στὴ μεγάλη του συγκίνησι.

Καταλαβαίνετε τώρα τί γιορτὲς καὶ πανηγύρια ἐπα-

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δραμῶν Ἀποκοράνου βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου των.
Juniors of Elem. School Drama working for the reconstruction of their School.

κολούθησαν τὸ ἀπροσδόκητο αὐτὸ γεγονός. Ἀλλ' ἐκεῖνος, πού ἦταν πρὶν εὐτυχισμένος ἀπ' ὅλους, ἦταν ὁ καὶ μόνος ὁ Ματακίτ. Τώρα φάνηκε πρὶν ὀλοκάθαρος ἡ ἀθωότης του καὶ ἔγινε ἀκόμη πρὶν ἀγαπητός.

Ὅσο γιὰ τὸν Οὐάτκινς, νύχτα μέρα χοροπηδοῦσε ἀπὸ τὴ χαρὰ του. Καὶ σὲ δέκα μέρες τὸν βρῆκε καὶ μιὰ ἄλλη ἀκόμη μεγαλύτερη χαρὰ. Ὁ ἀγαπητός του Κυπριανός, ὁ ἐξαιρετικὸς αὐτὸς νέος, τοῦ ἐζήτησε τὸ χέρι τῆς κόρης του, τῆς πολυαγαπημένης του Ἀλίκης.

Οἱ γάμοι ἔγιναν με μεγάλη πολυτέλεια ὕστερα ἀπὸ δυὸ μῆνες. Ὁ κ. Οὐάτκινς ἐχάρισε στὴν κόρη του, κοντὰ σὲ χίλια ἄλλα δῶρα, κ' ἓνα διάδημα με τὸ «Ἄστρο τῆς Ἡμέρας», καὶ τὸ νεαρὸ ζευγάρι ἔφυγε γιὰ τὸ Παρίσι, ὅπου ἐγκαταστάθηκε καὶ ἔζησε πολὺ εὐτυχισμένο.

Διασκευὴ Β.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι ἡ ὁργάνωσις, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει ὅρια μετὰ τῶν ἔθνων, ἀλλὰ θεωρεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀδελφούς. Στὶς δύσκολες ὥρες ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ μίσους, διατηρεῖ πάντοτε τὸ αἶσθημα τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἀνθρωπότητος.

*

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς μᾶς ἐνθαρρύνει νὰ ἐλπίζωμε εἰς ἓνα καλλίτερον κόσμον.

Dr. ALBERT SCHWEIZER
(Βραβεῖον Νόμπελ Εἰρήνης)

Στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ Νεότητος οἱ νέοι βρῖσκουν τὸ ἰδανικὸ τῆς πραγματικῆς ἀδελφωσύνης καὶ τὰ μέσα νὰ τὸ πραγματοποιήσουν. L. S. Johnson

Σκίτσος του μαθ. Στ. 'Αθανασίου
8η ΜΑΪΟΥ

Όταν είμαστε μικροί βλέπαμε τούς μεγαλύτερους συμμαθητάς μας να παίρνουν περιοδικό, με κόκκινους σταυρούς και γεννήθηκε μέσα μας μία άπορία.

Εκείνοι πρόθυμοι μās είπαν ότι μās τὸ στέλνει ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς καὶ μās είπαν ἀκόμη ὅτι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι Παγκόσμιος ἀγαθοεργὸς Ὁργανισμός, πὺ βοηθεῖ ὄλους τὸς δυστυχεῖς καὶ εἶναι σὰν ἡ θεὰ πρόνοια. Ὅπως ὁ ὁ Θεὸς βοηθεῖ ὄλα τὰ πλάσματα του ἔτσι καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς φροντίζει γιὰ τὸς ἀνθρώπους. Μās είπαν ἀκόμη ὅτι φροντίζει γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Σχολείου. Ἐχει τὴν ἐπιθυμία νὰ γίνουν μέλη του, ἀφοῦ πρῶτα πιστέψουν στοὺς σκοποὺς του.

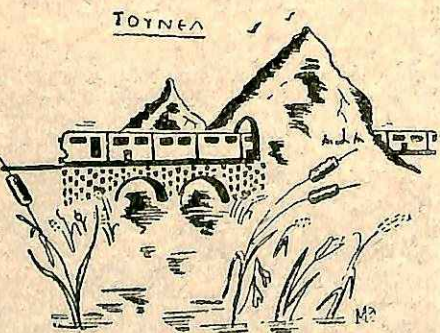
Τώρα πιά μεγαλώσαμε καὶ καταλάβαμε τί εἶναι Ἐρυθρὸς Σταυρὸς καὶ ἐμάθαμε τὸς σκοποὺς του.

Καὶ σὰν καλοὶ Ἐρυθροσταυριτεῖς γνωρίζουμε τί πρέπει νὰ κάνουμε. Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ ἔχουμε τὸ σῶμα μας καθαρὸ. Νὰ φροντίζουμε πάντοτε γιὰ τὸς μικρότερους συμμαθητάς μας, ἀδελφούς μας. Νὰ ἔχουμε τὸ Σχολεῖο, τὴν αὐλὴ, τὸ σπίτι μας πάντοτε καθαρὰ. Τὴν 8ην Μαΐου, πὺ ἐορτάζει ὁ παγκόσμιος Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, κάνουμε μίαν καλὴ πράξη. Φτιάξαμε μίαν βρύση, πὺ βρίσκεται κοντὰ στὸ Σχολεῖο. Ἐμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχομε Νοσοκομεῖα γιὰ νὰ πηγαίνουμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸς ἀρρώστους καὶ νὰ τὸς προσφέρουμε ἀπὸ τὰ φτωχικά μας δῶρα.

Ἐπισκεπτόμεθα ὄμως τὸς ἀρρώστους συμμαθητάς μας καὶ ὄσους ἔχουν ἀνάγκη τὸς βοηθοῦμε.

Σήμερα, πὺ ἐορτάζει ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τὴν ἀνθρωπότητος ὀρκιζόμαστε ὄλοι οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολείου μας ὅτι θὰ εἴμεθα πιστὰ μέλη του καὶ θὰ τηροῦμε τὸς κανονισμοὺς καὶ θὰ ἐπιδιώκουμε τὸς σκοποὺς του.

Οἱ Ἐρυθροσταυριτεῖς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίας Παρασκευῆς
ΠΕΤΡΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Β. ΜΠΕΜΠΕΣ
Γυμν. Τούμπας Θεσσαλονίκης

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΚΑΛΑ

- 1) Α - -
- 2) Α - - -
- 3) Α - - - -
- 4) Α - - - - -
- 1) Πρόθεσις
- 2) Ὄνομα
- 3) Ὁ Βασιλεὺς τῶν πτηνῶν
- 4) Νησί

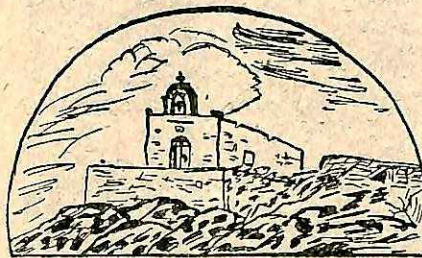
ΒΑΣ. Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
34ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς

Με τὰ ἀρχικά τῶν παρακάτω λέξεων σχηματίζεται ὄνομα ἑνὸς τυράννου.

- 1) Εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ Σοφῶν
- 2) Ὅρος τῆς Θεσσαλίας.
- 3) Νομὸς τῆς Πελοποννήσου.
- 4) Ἡρώς τοῦ 21
- 5) Νῆσος τοῦ Ἰονίου
- 6) Ὄνομα Γυναικεῖο
- 7) Πρωτεύουσα τῆς Τουρκίας
- 8) Προῖον τῆς Κίνας
- 9) Μυθικός ἥρωας
- 10) Φιλόσοφος.

ΝΤΙΝΑ ΧΙΟΝΗ

Γυμν. θηλ. Ἀργοστολίου

Η. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ
Γυμν. Κέας

ΜΑΓΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

Ἀλλάζοντας ἓνα γράμμα τῶν κάτωθι λέξεων με ἓνα ἄλλο, πάντοτε τὸ ἴδιο, πρέπει νὰ σχηματίσετε χωρὶς κανένα ἀναγραμματισμὸ ἰσάριθμες νέες λέξεις.

ΤΗΝΟΣ - ΕΑΝ - ΘΥΜΑ - ΜΕΛΟΣ - ΠΑΔΟΣ - ΘΕΑ - ΟΥΠΟΣ - ΚΛΙΜΑ - ΒΑΘΟΣ - ΚΩΜΗ

ΒΛΑΧΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Μαθ. Α' Γυμν. Ἀρρ. Βόλου

ΠΑΡΩΝΥΜΙΑ

Ποῖες προσωπικότητες ἦσαν γνωστὲς με τὰ παρωνύμια

- 1) Μικρὸς Δεκαεὺς
- 2) Ὁ Βασιλεὺς - ἥλιος
- 3) Ὁ φίλος τοῦ λαοῦ
- 4) Ἡ Μάστιξ τοῦ θεοῦ
- 5) Ὁ Βασιλεὺς - πολίτης
- 6) Ἡ Τίγρις
- 7) Γενναῖος τῶν γενναίων.

ΠΕΤΡ. Γ. ΒΑΤΑΚΑΡΗΣ

Γυμν. Ἐλασσόνας

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Νίτσα Ἰριδα ἐλάτε νὰ πιῆτε
Τι μαμά;

Μὰ σὰς τὸ εἶπα.

ΧΛΟΗ ΔΙΑΚΡΟΥΣΗ

Δημ. Σχολ. Λακύνθρας Κεφαλληνίας

ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΕ ΤΙΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

- 1) Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.
- 2) Πόλεων ψυχὴ οἱ νόμοι εἰσίν.
- 3) Μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.
- 4) Πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάσσει τ' ἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι
- 5) Οὐ γὰρ τοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

- 6) Τῆς ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν.
- 7) Ἐλπίς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.
- 8) Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.
- 9) Βουλευόμεν πρό ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται
- 10) Τῆς παιδείας πικραὶ μὲν αἱ ρίζαι, γλυκεῖς δὲ οἱ καρποί.

ΧΡ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Γυμν. Καλαμπάκας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ὁ Γιώργος καὶ ἡ Βασιλικὴ πηγαίνουν στὸν παντοπώλην νὰ ἀγοράσουν φασόλια.

Ὁ μὲν Γιώργος θέλει 2 ὀκάδες ἢ δὲ Βασιλικὴ 1 ὀκά. Ὁ Παντοπώλης ὄμως ἔχει ζύγια τῶν 3 καὶ τῶν 5 ὀκάδων.

Πῶς θὰ τοὺς δώσῃ τὰ φασόλια καθενὸς ξεχωριστά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Γυμν. Λιδωρικίου

Ὁ Δάσκαλος: Λέγε Γιάννη πῶς λέγονται οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρκαδίας;

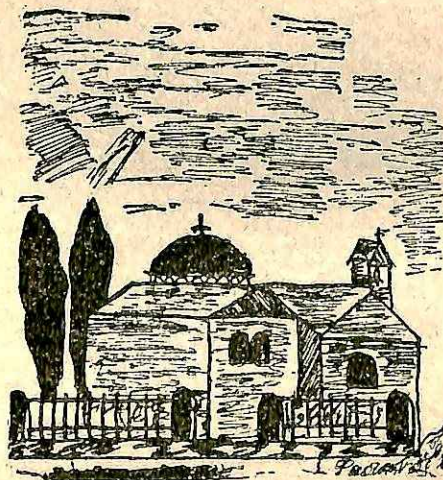
Ὁ Γιάννης: Ἀρκάδες, κύριε.

Ὁ Δάσκαλος: Πολὺ ὠραία. Πές μας τώρα πῶς λέγονται οἱ κάτοικοι τῆς Κούβας;

Κι ὁ Γιάννης σοβαρὸς: Κουβάδες, κύριε.

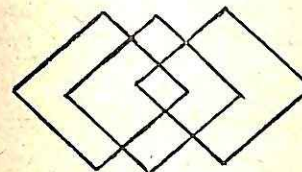
ΗΛ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γυμνάσιον Βραχατίου

ΣΠ. ΦΑΣΙΑΝΟΣ
Γυμν. Αἰγάλεω, Ἀθηνῶν

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

Ι. ΓΚΙΚΑΣ

Β' Γυμν. Ἀρρ. Τριπόλεως

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

-η-ε-ι -υ-ο-α ὀ-ε-ι-η-οι-ή -α- ἡ -ύ-η
-αι -ὀ -έ -ο-ο-ό-α-ο-

Συμπληροῦμενον ὀρθῶς τὸ ἀνωτέρω παρουσιάζει ρητὸν τοῦ Ἰσοκράτους.

ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΝ.

Βον Γυμν. Ἀρρ. Θεσ/νίκης

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟΝ

ΜΟΝΟΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Γαλλικὴ ἀποικία εἰς Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν (γεν.)
- 2) Κράτος τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου (αἰτ.).
- 3) Πόλις τῆς Μακεδονίας.
- 4) Κωμόπολις τῆς Θεσσαλίας (αἰτ.).
- 5) Ποταμὸς, πὺ διασχίζει τὸ Λονδίνον (γεν.)
- 6) Ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου
- 7) Κωμόπολις τῆς Μακεδονίας
- 8) Ὅρος τῆς Ἀσίας
- 9) Ἱστορικὴ τοποθεσία τῆς Πελοποννήσου
- 10) Πρωτεύουσα μεγαλονήσου τοῦ Αἰγαίου.
- 11) Κράτος τῆς Νοτίου Ἀσίας
- 12) Πατρίς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος (γεν.)
- 13) Νομὸς τῆς Πελοποννήσου
- 14) Νῆσος τῶν βορείων θαλασσῶν
- 15) Νῆσος τῆς Μεσογείου.

ΚΟΣΜΑΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Μαθ. Γυμν. παρ. Τραπεζοῦ

Ζαγορίου Ἰωαννίνων

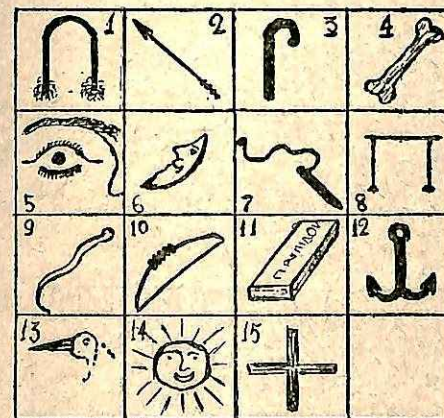
ΑΙΝΙΓΜΑ

Φωτιά μεγάλη με μικρὸ τετράποδο ἐνώνεις καὶ σχῆμα γεωμετρικὸν ἀμέσως φανερώνεις.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΙΚΑΤ.

Ἐμπορ. Σχολὴ θηλ. Ἀθηνῶν

Τὰ ἀρχικά τῶν κάτωθι σχημάτων δίδουν ὄνομα ἥρωος τοῦ 1821.

Δ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Γλυφάδας Ἀθηνῶν

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ἱατρ. Ὁ πόνος, πὺ ἔχετε στὸ ἀριστερὸ πόδι ὀφείλεται στὴν ἡλικία. Ἀσθενής: Καὶ ὄμως γιὰτρεῖ μου τὸ δεξιὸν πόδι ἔχει τὴν ἴδια ἡλικία, ἀλλὰ δὲν πονεῖ.

ΨΩΜΙΑΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝ.

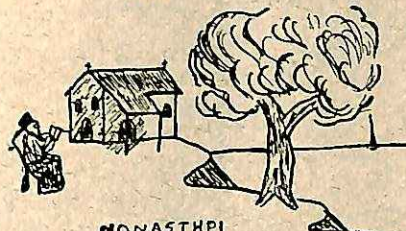
Γυμν. Προσωτσάνης

ΣΚΑΛΑ

- 1) Π 5
- 2) Π 5
- 3) Π 5
- 4) Π 5
- 5) Π 5
- 6) Π 5
- 7) Π 5
- 1) Ὁργανον τοῦ σώματος
- 2) Νῆσος τῶν κυκλάδων
- 3) Ὅρος τῆς Ἑλλάδος
- 4) Χύνεται στὸν Δούναβι
- 5) Κόλπος τῆς Περσίας
- 6) Ἐγραφε τὰ «Ἀπλὰ λόγια»
- 7) Ἕλλην ἐφοπλιστὴς

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.

Γυμν. Νικαίας

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

ΑΙΚ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

Δημ. Σχολ. Θέρμου Τριχωνίδος

ΣΚΑΛΑ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 1) Φωνήεν
- 2) Νότα
- 3) Αἰσθησις
- 4) Κωμόπολις ὀνομαστὴ γιὰ τὰ σῦκα
- 5) Καζάνι
- 6) Νομὸς τῆς Ἑλλάδος
- 7) Ἀρχαία πόλις τῆς Τροίας

Πρόσεξε: Με τὰ ἀρχικά γράμματα νὰ βγῇ τὸ ὄνομα ἑνὸς μυθικοῦ ἥρωος.

ΓΚΟΥΡΑΜΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓ.

Ε' Γυμν. Ἀρρ. Θεσ/νίκης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Δύο τόπια ὑφάσματος διαφέρουν κατὰ 42 πῆχεις, τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν εἶναι 4πλάσιον τοῦ ἄλλου.

Πόσους πῆχεις εἶχεν ἕκαστον;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΓΚΛΗΣ

Δημ. Σχ. Βυτινέικων-Πύργου Ἡλείας

ΣΚΑΛΑ

- 1) - - - - -
- 2) - - - - -
- 3) - - - - -
- 4) - - - - -
- 5) - - - - -
- 1) Θεὸς
- 2) Θεὰ τῶν γραμμάτων
- 3) Γίγας, πὺ ἐνίκησε ὁ Ἡρακλῆς (δοτ.)
- 4) Κρατᾷ τὴ γῆ (Αἰτ.)
- 5) Τὶς ἐνίκησε ὁ Ἡρακλῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΝΙΚΟΥ

Μαθ Δημ. Σχολ. Ἀγ. Σπυρίδωνος

Βιογραφία - Ὑποκείμενα
ἔδω, κύριος !!!...

Κ. Ι. ΠΑΓΓΙΔΗΣ

Γυμν. Παρ. Σερβίων Κοζάνης

ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΙΕΙΣ:

- 1) Ποῖας ἐθνικότητος ἦταν ὁ Κέλσιος ὁ ἐφευρέτης τοῦ ὁμονύμου θερμομέτρου;
- 2) Ποῖα εἶναι ἡ Εὐρωπαϊκὴ χώρα, στὴν ὁποίαν ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ καλύψῃ ὄλους τὸς ἀνάγκες τῆς;
- 3) Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν Γῆ τοῦ πυρός;
- 4) Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν Γῆ τοῦ πυρός;
- 5) Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν Γῆ τοῦ πυρός;
- 6) Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν Γῆ τοῦ πυρός;
- 7) Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν Γῆ τοῦ πυρός;

— Ἡ Ἰσπανία — Ἡ Ἑλβετία — Ἡ Ἀγγλία;

3) Ποῖος ἀνεκάλυψε τὴν Γῆ τοῦ πυρός;

— Ὁ Κολόμβος — Ὁ Μαγελάνος — Ὁ Ἀμέρικος Βεσπούτης;

4) Ποῖο εἶναι τὸ μεγαλύτερο νησί τῆς Μαλαισίας;

— Ἡ Βόρνεο — Ἡ Ἰάβα — Ἡ Σουμάτρα;

ΦΙΛΙΠ. ΜΠΕΡΤΖΕΛΕΤΑ

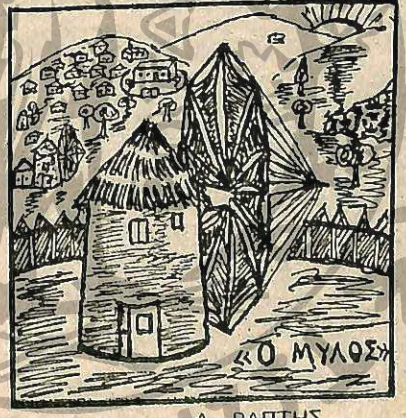
Γυμνάσιον Τεγέας

ΣΚΑΛΑ

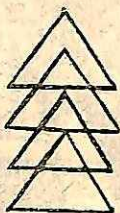
- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 1) Ἡ μεγαλύτερη πόλις τῆς Εὐρώπης σὲ μεταξοργεῖα
- 2) Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Πελοποννήσου
- 3) Ὁροσειρά, πὺ διασχίζει τὴν Ἡπειρο
- 4) Ἐγραψε τὰ «Σπασμένα μάρμαρα»
- 5) Εἰς ἐκ τῶν Ἑλλήνων Ναυάρχων τοῦ 1821
- 6) Εἰς ἐκ τῶν φιλοσόφων τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος

Ε. ΠΕΤΡΟΜΑΝΩΛΑΚΗΣ

Στ' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

Δ. ΡΑΠΤΗΣ
Α' Προτ. Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΣ
Ζ' Γυμν. Μολάων

- 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
 - 5)
 - 6)
 - 7)
 - 1) Γνωστός μαθητής του Σωκράτη
 - 2) Είς εκ τών κατηγορών του Σωκράτους.
 - 3) Ο κάτοικος του Νότου
 - 4) Κράτος της Εύρωπης
 - 5) Σπανία ύλη
 - 6) Ηρώς τών αρχαίων (κλητ.)
 - 7) Πόλις της Ελλάδος
- Προσοχή: Τα αρχικά τών ζητουμένων λέξεων αποτελούν όνομα ενδόξου ήρωος του 1821

ΑΝΤ. ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ
Δ' Γυμν. 'Αρρ. Πειραιώς

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΣΩΣΤΑ

ΟΝΟΜΑΤΑ

- 1) Κλεμπερ Εύαγγελος
 - 2) Ζάππας Λογοθέτης
 - 3) Παστέρ 'Οράτιος
 - 4) Κάρολος 'Ιάκωβος
 - 5) Λυκούργος Λουδοβίκος
 - 6) Ασκαράτος Γουλιέλμος
 - 7) Κίτσεναρ Γεώργιος
 - 8) Μαρκόνι 'Ανδρέας
 - 9) Κλεμανσώ 'Ιωάννης
 - 10) Καζανόβας ο Μέγας
- ΤΖΑΛΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
4ον Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών

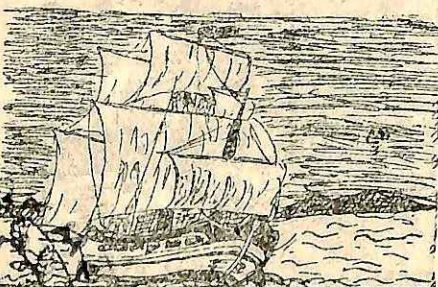
ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Εάν συμπληρωθούν τα κάτωθι σύμφωνα θα σχηματισθῇ ρητόν, πού εἶπε ὁ Σόλων.
-η-ε-α --ο-ου-εου- μ-α-α-ι-ε
ΕΜΜΑΝ. ΖΕΡΒΑΚΗΣ
Αον Δημ. Σχολ. 'Αγ. Νικ. Κρήτης

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Εάν συμπληρώσετε τις κάτωθι παύλες θα σχηματισθῇ ένα απόφθεγμα του Ροδίου Κλεοβούλου.
-ί-η-ε- --α-ει-

ΜΑΡΟΥΣΩ ΛΑΓΑΡΟΥ
Μαθήτρια Γυμν. Λεβαδείας

Κ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Νικαίας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μαύρο στη φύσι, κόκκινο στη χρῆσι,
ἄσπρο θ' ἀφήση: τί εἶναι;
ΠΑΠΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ν.
Γυμν. Κ. Κλειτορίας.

ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΙΕΣ

- 1) Ποία θάλασσα ἔχει ἐπωνομασθῇ «Ἡ Μεσόγειος τῆς Ἀμερικῆς»;
 - 2) Ποιὸ νησί οἱ Ῥωμαῖοι ἀποκαλοῦσαν «Νησί τῆς σιωπῆς»;
 - 3) Ποιὸς νίκησε στὸν Μαραθῶνιο τοῦ 1948;
 - 4) Τὴ Σικελία-τὴ Σαρδηνία-τὴν Κορσικήν.
 - 5) Ποιὸς εἰσῆγαγε τὰ ἀργυρὰ νομίσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα;
 - 6) Πῶς ὀνομάζομε τὸν 9ον καὶ 8ον αἰῶνα π.χ.;
 - 7) Πότε οἱ ἀρχαῖοι ἀνέπτυξαν πολέμικόν ναυτικόν;
- ΑΝΤΩΝ. ΣΑΜΑΚΙΔΗΣ
Α' Γυμν. 'Αρρ. Λαρίσης

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πότε ἐγεννήθη ὁ Δημοσθένης καὶ πῶς ἐλέγετο ἡ μητέρα του;
 - 2) Πότε ἐγεννήθη ὁ Θουκυδίδης, καὶ ποῖος ἦτο ὁ πατὴρ του;
- ΤΡΟΒΑ ΜΑΡΙΑΝΘΗ
Ράλλειον Γυμν. Πειραιῶς

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποιὸς εἰσῆγαγε τὰ ἀργυρὰ νομίσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα;
 - 2) Πῶς ὀνομάζομε τὸν 9ον καὶ 8ον αἰῶνα π.χ.;
 - 3) Πότε οἱ ἀρχαῖοι ἀνέπτυξαν πολέμικόν ναυτικόν;
- ΑΝΤΩΝ. ΣΑΜΑΚΙΔΗΣ
Α' Γυμν. 'Αρρ. Λαρίσης

ΣΚΑΛΑ

- 1) -
 - 2) --
 - 3) ---
 - 4) ----
 - 5) -----
 - 6) -----
 - 7) -----
 - 8) -----
 - 9) -----
 - 10) -----
 - 11) -----
 - 12) -----
- 1) Δίχρονο
 - 2) Δίφθογγο
 - 3) Πρόθεσις
 - 4) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου (Δημοτική)
 - 5) Ἱστορική πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
 - 6) Κράτος τῆς Ἀσίας
 - 7) Ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς
 - 8) Ἐλέγετο ὁ Μονοσάνδαλος
 - 9) Ἀντιθετικὸς σύνδεσμος
 - 10) Βεβαιωτικὸν ἐπίρρημα
 - 11) Δίφθογγο
 - 12) Σύμφωνον
- Εάν βρῆτε τὴν σωστὴν ὀνομασίαν τῶν λέξεων θὰ σχηματίσετε μὲ τὰ ἀρχικά τῶν ψηφία τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἐνδόξων Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΛΙΜΕΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ.
37ον Δημ. Σχολ. Πειραιῶς

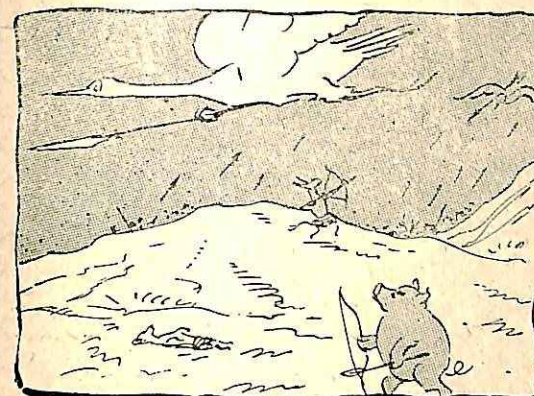
ΣΚΑΛΑ

- 1) Κ
 - 2) Κ
 - 3) Κ
 - 4) Κ
 - 5) Κ
 - 6) Κ
- 1) Οἰκιακὸν ζῶον
 - 2) Ἀγριον πτηνὸν
 - 3) Γεωμετρικὸν σχῆμα
 - 4) Ἐνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα νησιά τῆς Εὐρώπης
 - 5) Τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς Εὐρώπης
 - 6) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους
- ΧΑΡΑΛ. ΣΚΟΥΡΤΗΣ
Μαθ. Ἐμπορ. Σχ. Κερκύρας

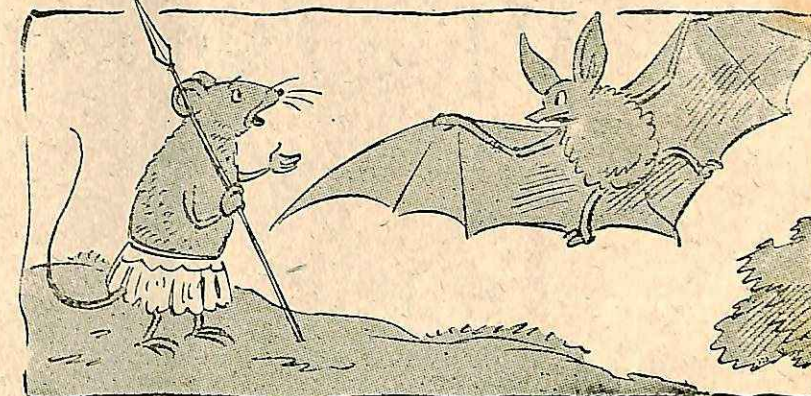
Ἀπὸ ἑλλειψι χώρου πολλὴ μαθητικὴ συνεργασία, φωτογραφίαι καὶ δρᾶσις ὁμάδων παρέμειναν διὰ τὸ περιοδικὸν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

Υπὸ ΑΝ. ΒΩ.

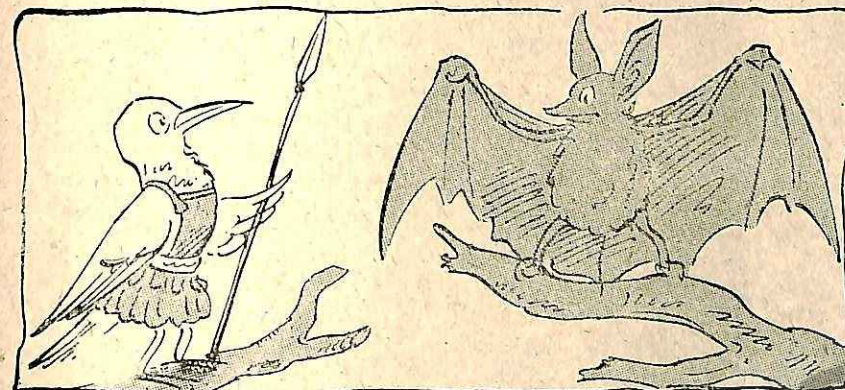

Τὰ ζῶα τὰ τετράποδα,
στὰ χρόνια τὰ παλῆα,
κάποτε εἶχαν πόλεμο
τρανὸ μὲ τὰ πουλιὰ.

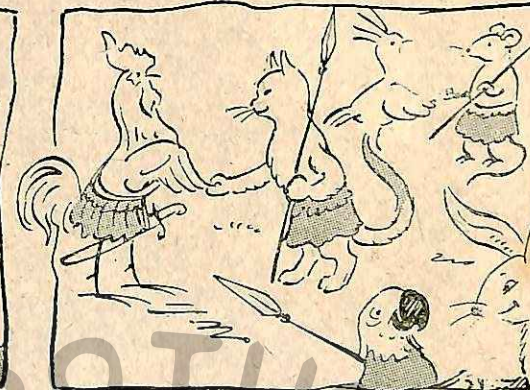
Καὶ τρέχει εὐθύς ὁ ποντικός
καὶ λέει στὴ νυχτερίδα:
-Στῶν τετραπόδων τὸ στρατὸ
»ἀκόμα δὲν σὲ εἶδα.

»Ἐλα λοιπόν. Τί κάθῃσαι;
Κι ἀπάντησε ἡ τρελλή:
-Δὲν εἰμ' ἐγὼ τετράποδο.
-Ἀλλὰ; -Εἶμαι πουλί.

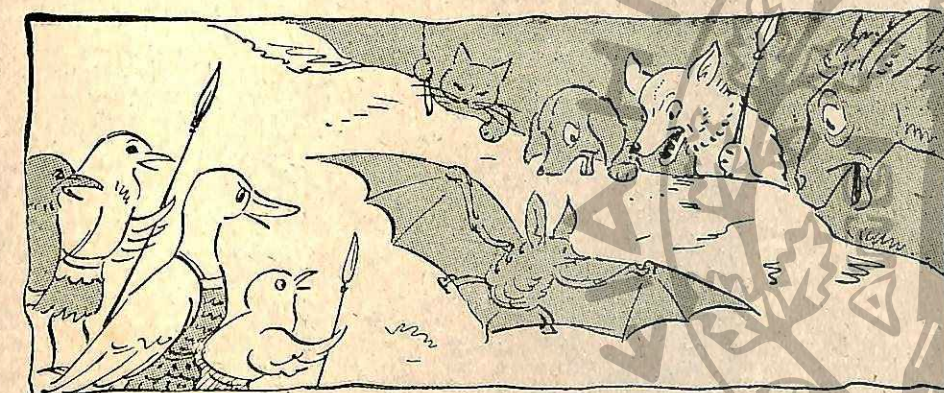

Τὴν ἄλλη μέρα ἓνα πουλί
στὴ νυχτερίδα πάει.
-Ἐλα μ' ἐμᾶς, τῆς ξεφωνᾷ.
Κι αὐτὴ τοῦ ἀπαντᾷ:

-Ἐγὼ νάρθῶ μὲ τὰ πουλιὰ;
ὦ, πάτησες στὴν πίττα.
-Γιατί; Δὲν εἶσαι σὺ πουλί;
-Τετράποδο εἶμαι. Κοίτα.

Μὰ τετραπόδων καὶ πουλιῶν
οἱ ἔχθρες ἐτελειώσανε
κ' εὐθύς εἰρήνην κλείσανε
κι ὅλοι τὰ χέρια δώσανε,

Στὴ νυχτερίδα μοναχὰ
δὲν ἔδωσαν τὸ χέρι.
καὶ δυνατὰ τῆς φώναξαν
κι ἀπὸ τὰ δύο μέρη:

-Φεύγα ἀπὸ δῶ, ἀφιλότιμη,
πού λίγο ἀπ' ὅλα εἶσαι
καὶ δὲ βοηθεῖς κανένα.
Μοναχὴ σου ἄντε ζῆσε.

Κ' ἔτσι, διωγμένη ἀπὸ παντοῦ,
μόνο τὴ νύχτα βγαίνει
καὶ στὸ σκοτάδι ὀλόμονη
πετάει φοβισμένη.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Στίχοι
ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ού. ρα. νός καί γῆ γε. λοῦν, Λάμ. πειό ἢ. λιος λάμ. πει
Τὰ που. λά. κια, τὰ νε. ρά, Τρα. γουδοῦν μέ χά. ρι
"Ο. λοι τώ. ρα στο. χο. ρό Μπῆ. τε, τρα. γου. δί. στε

Μέ χα. λιά π'άν. δο. δο. λοῦν Στρώ. δη. καν οί κάμ. ποι.
Μέ βε. λού. δι. να φτε. ρά Πε. τα. λοῦ. δεσ σμά. ρι.
Καὶ μ'άνδους ἔ. να σω. ρό Τὰ μαλλιά στο. λῆ. στε.

λου. λου. δί. ζει κι' ἡ πλα. γιά, Νὰ ἡ Πρω. το. μα. γιά, —
Μο. σχο. μύ. ρι. σεῖ ἡ βρα. γιά, Νὰ ἡ Πρω. το. μα. γιά, —
Φᾶ. τε. πιῆ. τε στήν ὑ. γειά, Νὰ ἡ Πρω. το. μα. γιά, —

Ρικ.
Φρέτσα.

λου. λου. δί. ζει κι' ἡ πλα. γιά, Νὰ ἡ Πρω. το. μα. γιά. —
Μο. σχο. μύ. ρι. σεῖ ἡ βρα. γιά, Νὰ ἡ Πρω. το. μα. γιά. —
Φᾶ. τε. πιῆ. τε στήν ὑ. γειά, Νὰ ἡ Πρω. το. μα. γιά. —